

Ditt eget rom

Helene Kjær Bremseth

Master i Arkitektur

NTNU, 2015

Veileder: Bjørn Otto Braaten

Ditt eget rom

Man bør alltid stille spørsmål om normer. Jeg vil stille spørsmål rundt normene for hvordan vi bor, i Norge, i dag, i 2015. Hva slags boliger bygger vi, og hva slags boliger bygger vi ikke? Jeg tror vi bygger mange av den samme type boligen. Generelt sett en veldig praktisk, hygienisk og brukervennlig bolig som kan passe til de fleste. Men er det noe vi går glipp av? Kan man som arkitekt sørge for rom som byr på og oppfordrer til å bruke fantasien og kreativiteten?

Hva gjør man med sofaen uten et flatt gulv?

Hvordan forholder man seg til været hvis det 10 meter til utedoen?

Hva velger man å se på, ildstedet eller tv'en?

Prosjektet er et studie i å tegne boliger som oppfordrer beboeren til aktivt å redefinere normbegrepet. Kan arkitektur generere spørsmål om hvordan man ønsker å bo og oppleve sitt eget liv i boligen?

Problemstilling

Hvordan utforme boliger som inviterer til en individuell tolkning av boligen?

Oppgaveformulering

Å invitere ved bruk av arkitektur handler om et møte mellom arkitektur og mennesket. Det må være en form for motstand i arkitekturen som får en til å stoppe opp, se, reagere og agere deretter.

En arkitektonisk motstand i det rommet man skal bo, kan være med på å etablere en refleksjon rundt det grunnleggende ved det å bo. Det å innta boligen sin kan bli en selvreflekterende prosess hvor individet må se begrensinger, se muligheter og ta valg for hvordan man vil håndtere situasjonen man befinner seg i. På denne måten vil man åpne opp for de eksistensielle sidene ved arkitekturen.

Med dette som utgangspunkt har jeg valgt fire ulike temaer. Mørket/lyset, vertikalitet, landskap, introvert/åpen. De fire temaene fokuserer på forskjellige aspekter i en bolig og lager dermed ulike former for motstand.

Jeg har utforme tre forskjellige boenheter med fokus på hvor og hvordan en mostand oppstår. Jeg vil videre se på hva en slik metodikk genererer ut over en boenhet og videre inn i en bygårdssituasjon.

«Apartments are built by architects who have very precise ideas of what an entrance hall, a sitting room (living-room, reception room), a parents' bedroom, a child's bedroom, a maid's room, a box-room, a kitchen, and a bathroom ought to be like. To start with, however, all rooms are alike, more or less, and it is no good their trying to impress us with stuff about modules and other nonsense; they're never anything more than sort of cube, or let's say rectangular parallelepiped.»

(Perec, 2008, 28)

1

Hvilken form tar en motstand?

Motstand

En motstand beskriver et møte der det oppstår friksjon mellom ulike parter. En slik situasjon krever din oppmerksomhet. For å vinne over en motstand kreves en tilstedeværelse: hvordan skal du takle dette? Du må tenke over dine muligheter. Hvilke utfall ønsker du, og hva må til for at du skal oppnå dette ut ifra den gitte situasjonen?

Motstand og arkitektur

Motstand i arkitektur er der det oppstår en spenning mellom mennesket og rom. Møtet med arkitekturen gjør deg klar over situasjonen du befinner deg i og dine omgivelers karakter.

Motstanden fungerer som en underliggjøring av det dagligdagse og automatiserte, og får deg til å tenke over din relasjon til rommet. I møtet med motstanden forløses en kreativ kraft, og man kan ikke forholde seg passiv. Resultatet er uvisst og kanskje overraskende. Man blir gitt muligheten til å oppdage noe som handler deg og ditt liv.

Motstand og tema

Hvilken motstand finnes i temaene? Hvert tema beskriver ulike kvaliteter ved arkitektur. Jeg har undersøkt hva en arkitektonisk motstand kan være i disse temaene. Motstandene tar ulik form, og disse ble utformet i konkrete, men enkle modeller.

Jeg jobbet mot at formsvarene skulle ha tydelig tilknytning til temaet. Jeg ville at formsvaret skulle gi motstand for hvordan man inntok rommet, men samtidig skulle de være åpne for tolkning for hva som kunne skje i dem, altså ingen presis bruk.

Rommene som oppstod ble et resultat av bruke motstand som en metode til å formgi. Det jeg forstod var at det egentlig handler om hvilke faktorer man ønsker å bruke for å skape motstand.

Landskap

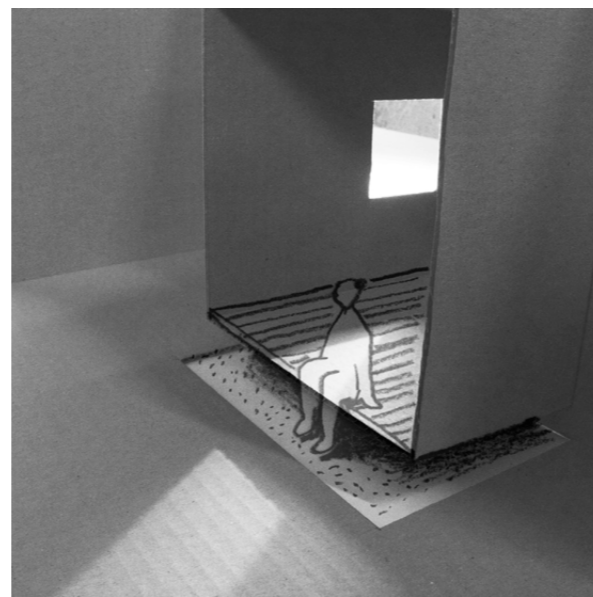

Landskap er et større området som oppleves som en helhet. Det har en utstrekning som består av større eller mindre soner som hører sammen og danner denne helheten. Man er i et landskap og når man beveger seg i det oppleves en kontinuerlig strøm av endringer som alle hører med i den store sammenhengen.

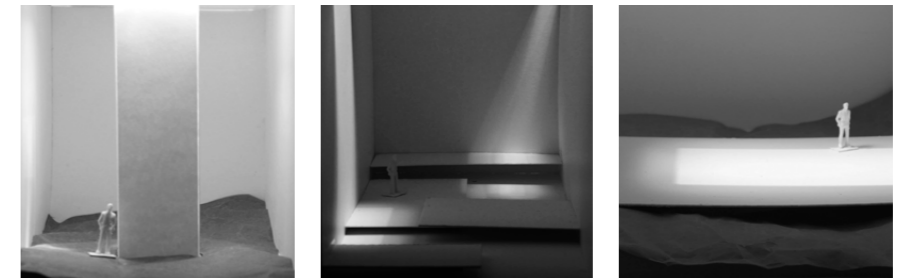
Kan bygd struktur oppleves som en landskap?

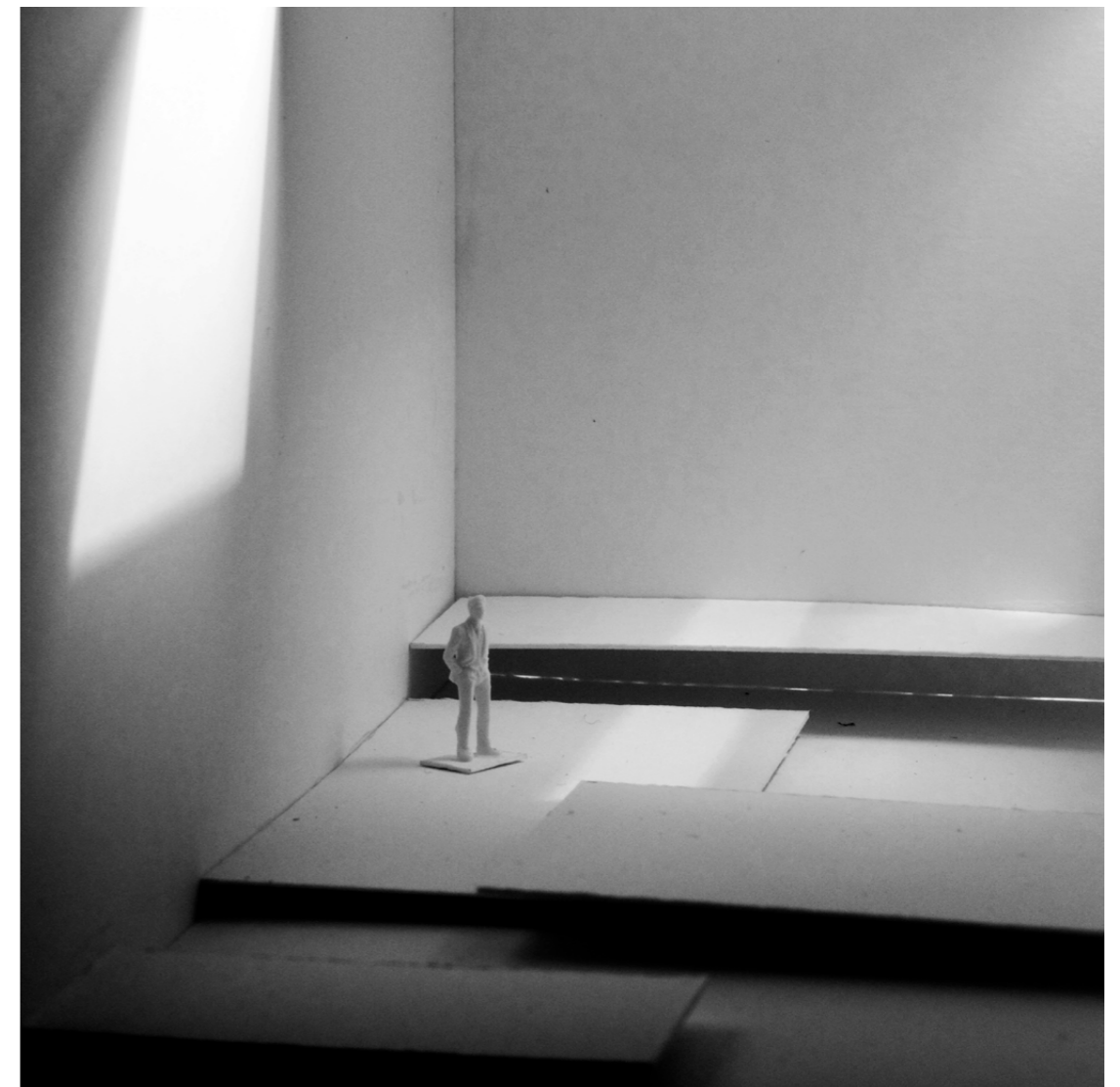
2. man kan la det ujevne forbli ujevnt og la dette ta over funksjonen til det jevne. Stein, grus, ikke-flater..

-å alltid befinne deg på et sted i helheten. Man opplever et annet gulv, men er fortsatt en del av det store rommet.

Et landskap kan leses som «natur» (åker, skog, fjell etc) eller; hvis man oversetter landskap til noe å *ferdes i eller på*, kan også arkitektur leses som et landskap.

1. Man kan konstruere ujevnheter. Nivåforskjeller, overlappinger, overflater eller andre strukturere som lager variasjoner innenfor en gitt ramme.

Mørket / lyset

Lyset er laget slik at man ser verden: dets objekter, handlinger og livet. Man er aldri i lyset, man kan kun betrakte dets effekt. Mørket derimot, kan man forsvinne inn i og bli en del av. Mørket omslutter deg og alt annet. Mørket og lyset har ulike spilleregler, men er fundamentalt avhengige av hverandre.

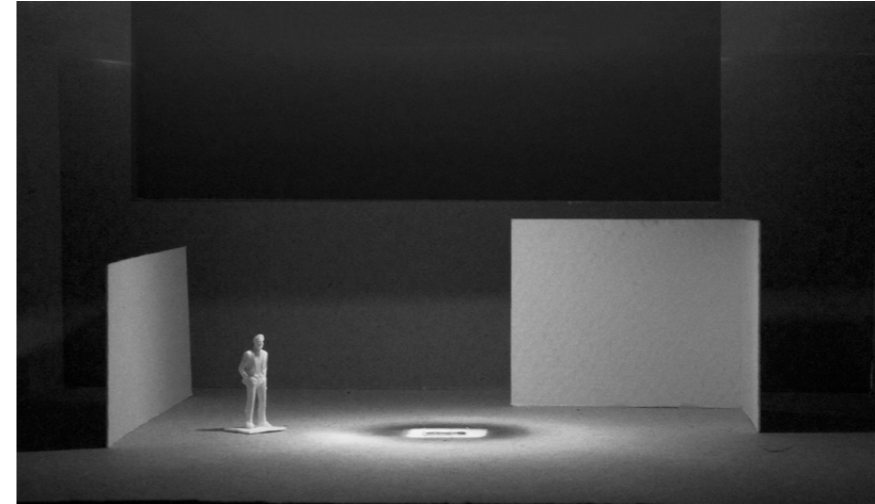
Hvor stor plass gir man til lyset og til mørket? Hvilke begrensinger oppstår i fravær av lys?

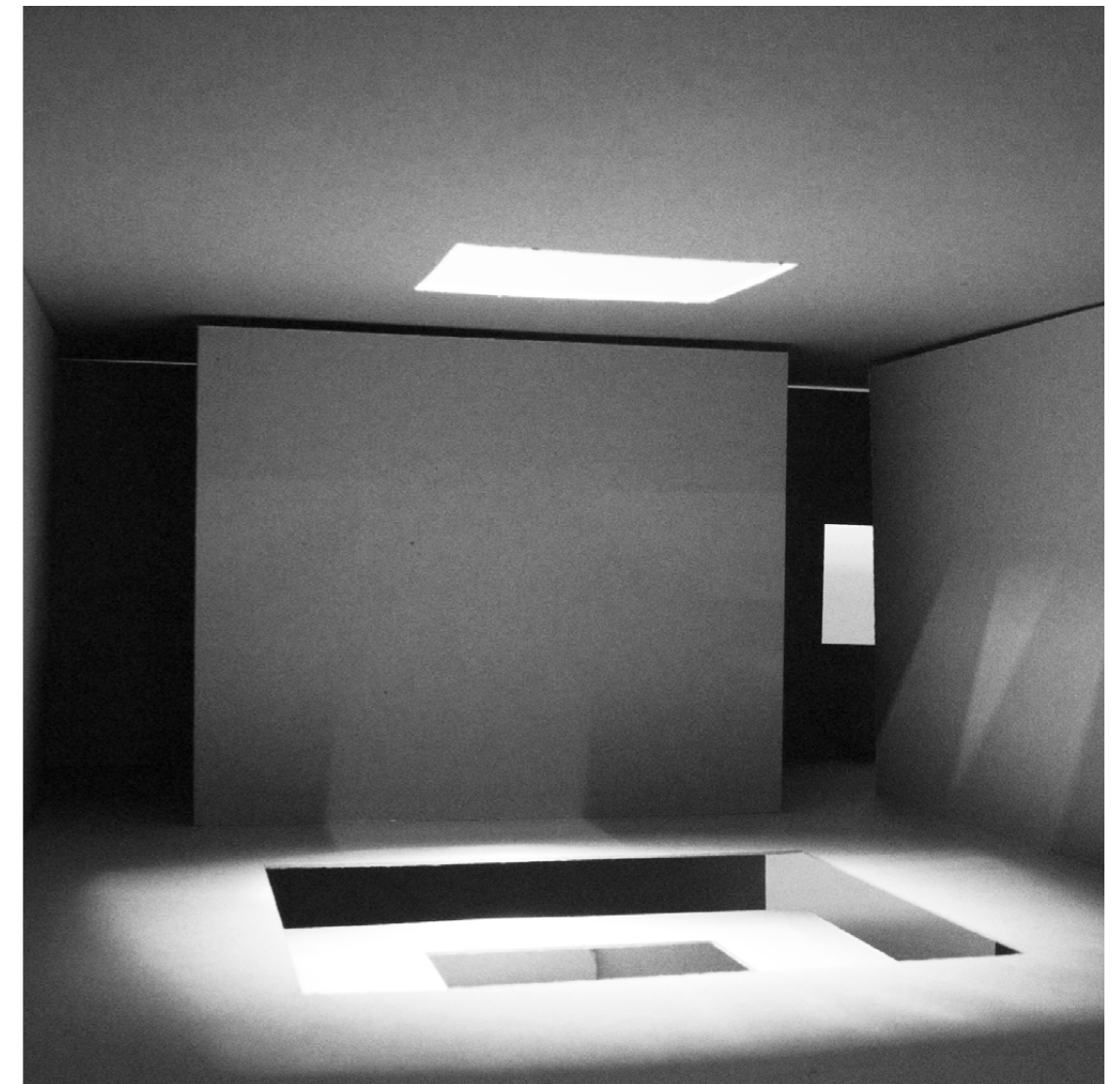
Lyset kan være sentrert eller jevnt fordelt. Hva gjør man inntil det sterke lyset, hva gjør man i de duse overgangene, og hva gjør man i det omsluttende mørket?

Man kan befinne seg i mørket og man kan befinne seg i skyggen av lyset.

Modellstudie: mørkets areal er ukjent. Lyset lager dybde og variasjon i rommet, mens mørket er det udefinerte.

Et ildsted definerer hvor lyset er, og da samtidig hvor mørket er. Hva gjør man i dette sentrale rommet, og hva gjør man i den mørke periferien?

Introvert / åpen

Introvert/åpen beskriver et forhold mellom to eller flere elementer, objekter eller situasjoner. Det er en relasjon som må ha to motsetninger for å beskrive hverandre.

Introverthet har fokus mot noe innvendig eller en indre sentrering. Et introvert rom er et rom som har laget sitt eget kosmos og som lukker seg mer eller mindre fra omverdenen.

Åpenhet har et fokus utover. Hva hører til rommet? Hvor er dets yttergrenser? Overgangene i det åpen rommet er mer flytende enn i det introvert rommet.

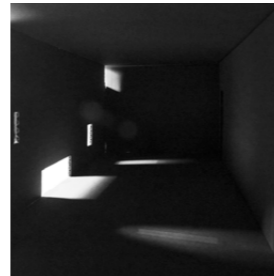

Modellestudie: en åpen struktur er kontakten ut mot verden. Du kan selv påvirke relasjonen mellom det private og det offentlige ved å fylle strukturen med dine eiendeler.

Et stort rom kan også oppleves introvert. Likevel; rommet der bak er enda mer introvert. Det flere lag av hva som er åpent og hva som er introvert.

Små åpninger gir en mer lukket karakter. Hvor er åpningene plassert og hvordan er dette annerledes enn ett stort vindu?

Flere forslag på hvordan man kan behandle overgangen mellom det åpen og det lukkede. 1. Mulighet til variasjon. 2. Hintende åpning plassert til siden. 3. Man velger selv hvor langt det mer introverte rommet strekker seg ut og i møte med det åpne?

Spiser man ved det lille vinduet eller ved det store vinduet? Hva og hvordan velger man å gjøre sine dagligdagse handlinger når man står overfor et slikt valgt?

Vertikalitet

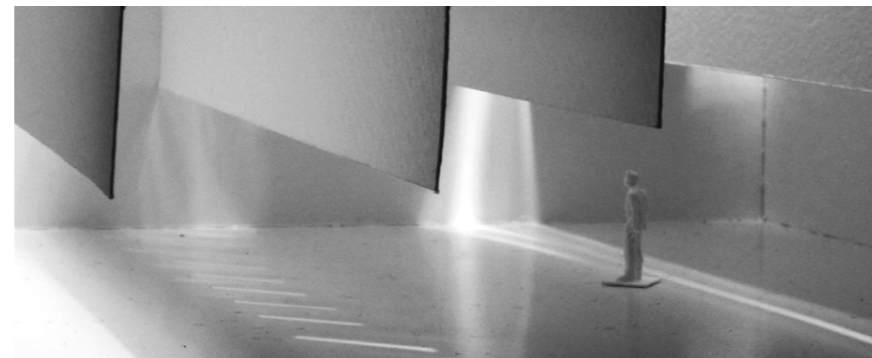
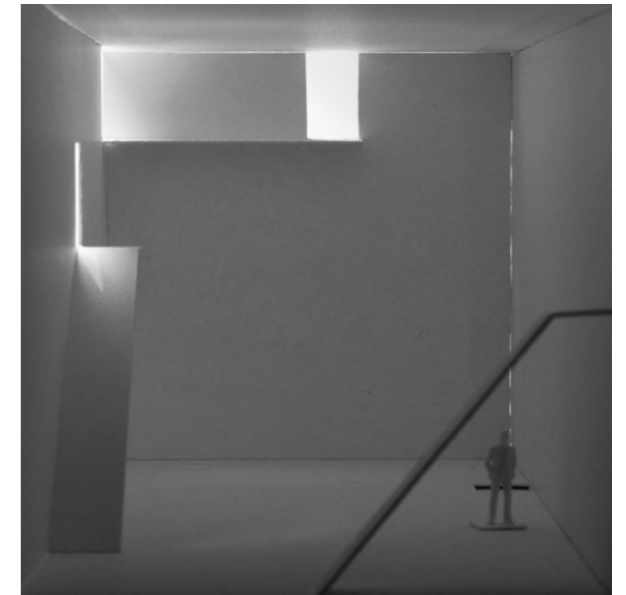
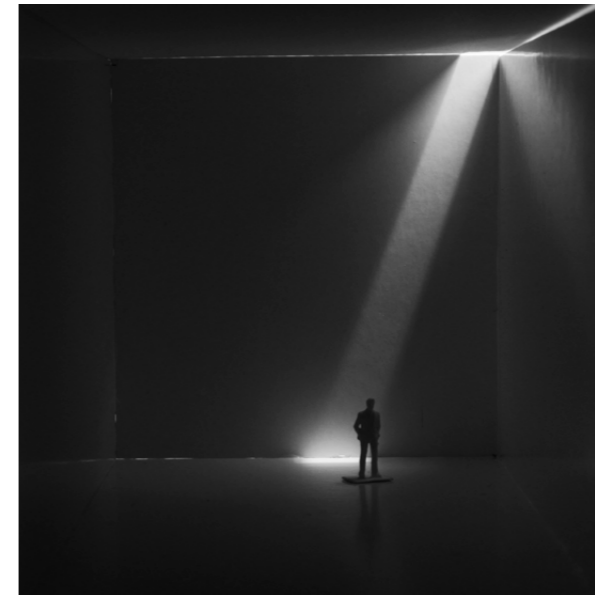
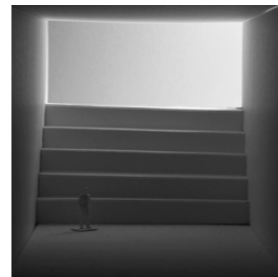
En masse, en linje, en bevegelse som strekker seg, brer seg eller forflytter seg «ikke horisontalt». Det vertikale kan være noe man gjør eller noe man betrakter.

Man kan bevege seg vertikalt i en struktur, oppover en trapp, mellom ulike nivåer og mellom steder. Man kan også betrakte det vertikale. En struktur man ikke skal nå, som en høy vegg, eller en bevegelig akse som lages av sollyset eller av vannet som faller. Blikket ditt kan vandre i det vertikale og du selv kan stå helt stille.

Er den vertikale motstanden en masse eller et tomrom?
Er den en bevegelse man utfører eller er det en relasjon ?

Skal man betrakte det vertikale eller skal man ta det i bruk, bevege seg i det? Er det noe passivt eller noe aktivt?

Hva er målet til den vertikale bevegelsen?

Lysinnslipp påpeker høyden i rommet. En vertikalitet man betrakter og ikke gjør.

Den vertikale strukturen (trappa) er det viktigste i rommet. Bruken av det vertikale gis stor oppmerksomhet. Hva skjer der oppe og hva skjer her nede?

2

Når er en bolig basert på motstand, inviterende?

Motstand som inviterer

Når er en motstand for stor slik at det ikke blir hensiktsmessige å ta i bruk rommet? Når er motstanden for liten slik at det oppleves for lett, for passivt? Hvordan mennesker møter romlig motstand er subjektivt. Noen rom er spennende for noen, mens for andre uutholdelige. Hvordan kan jeg, som arkitekt håndtere dette? En bolig som utfordrer normene gjør seg selv synlig, den stiller krav til beboeren. Samtidig må den gi spillerom for beboeren. Den må definere en tydelig ramme som beboeren kan handle innenfor. Det blir min oppgave, som arkitekt, å finne en tydelig, men god ramme som både utfordrer og som gir frihet til tolkning. Jeg må definere hva som er kravet, og hvilket individuelt spillerom man har innenfor dette kravet.

Motstand i bolig

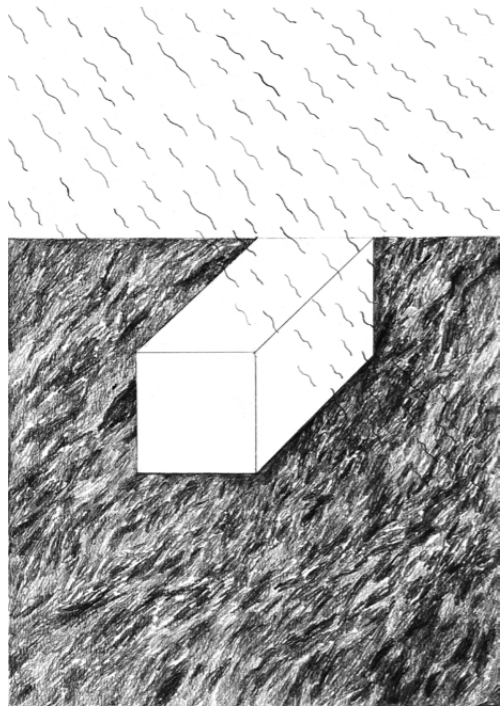
I en bolig skal romme en rekke aktiviteter. Slappe av, arbeide, lese, vaske, leke. Man skal samles til høytider, eller spise frokost på en hverdag. Hvordan ønsker man å gjøre alle disse handlingene? Motstanden jeg undersøker kan ikke stille spørsmål til alt som skjer i en bolig, hele tiden. Det handler om velge seg noen aspekter og la dette være formgivende for resten av boligen.

Motstand + tema
=
11 konsepter

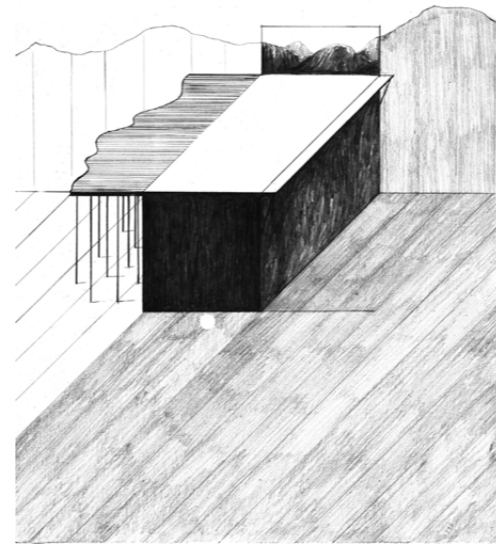
Med utgangspunkt i nivå 1 fant jeg fram til 11 mulige konsepter for boliger med motstand. Hver og en har fokus på noen aspekter ved boligen som den utfordrer. Er det forholdet mellom rommene, er det relasjonen ut mot gata, er det mangelen på flater som er motstanden? Disse må leses som konsepter for en bolig uten en gitt kontekst. De peker på hva som er motstanden og hva som er de fleksible faktorene innenfor denne.

Landskap

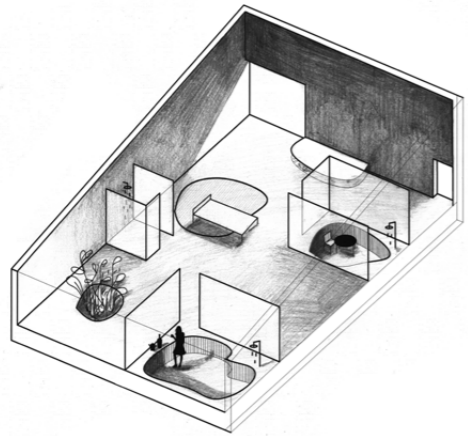
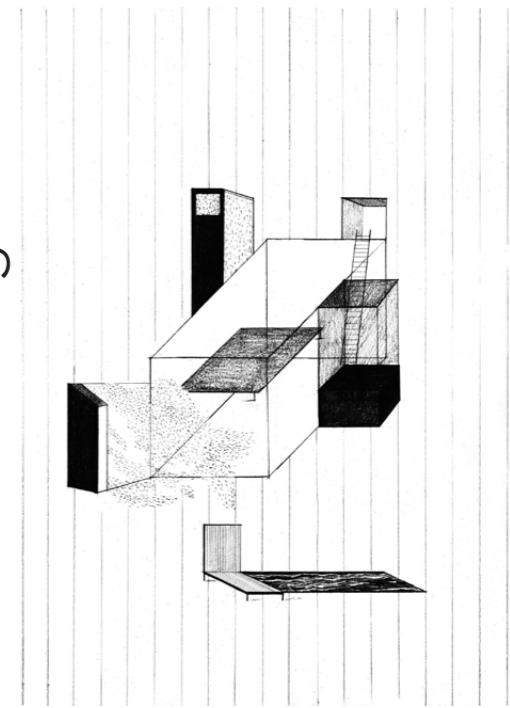
rommet

fjellet

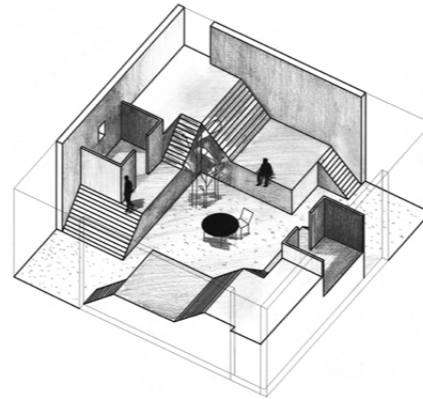
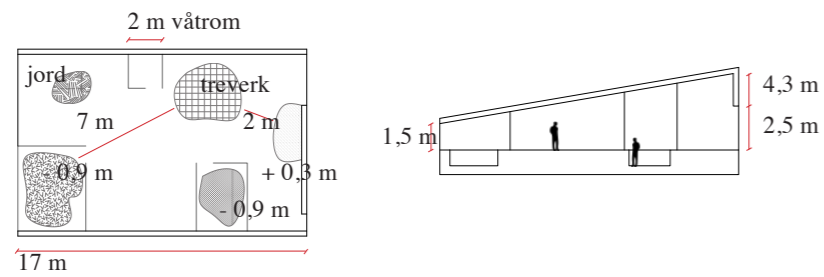

hagen

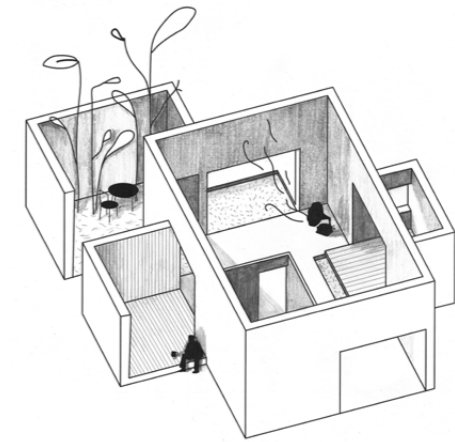
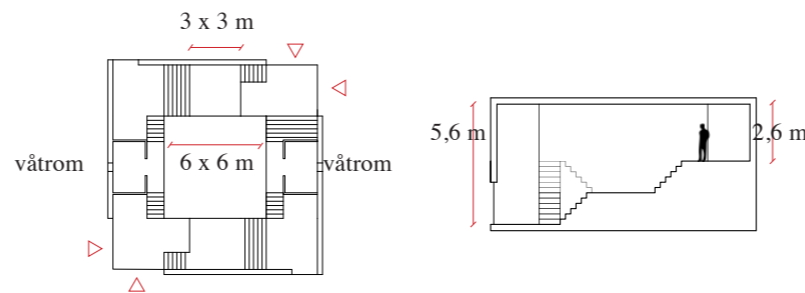
Et fullstendig åpen rom hvor det er små endringer i underlaget som lager mulige steder dine dagligedagse handlinger kan skje.

Motstanden er det åpne rommet
Spillerommet er rommets str. og antall områder

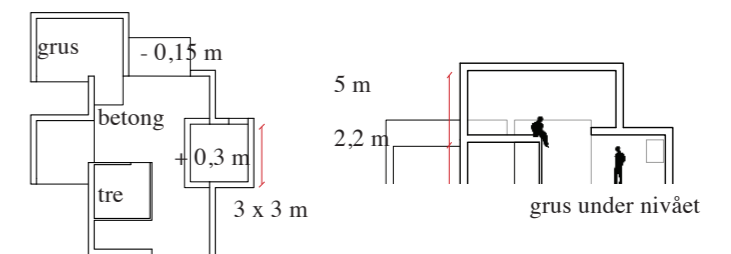
Ulike nivåer du beveger deg mellom rundt en åpen kjerne. Man er i samme fysiske rom, men befinner seg på ulike steder.

Motstanden er det sammenhengende rommet
Spillerommet er funksjonsplassering (+ 2 våtrom)

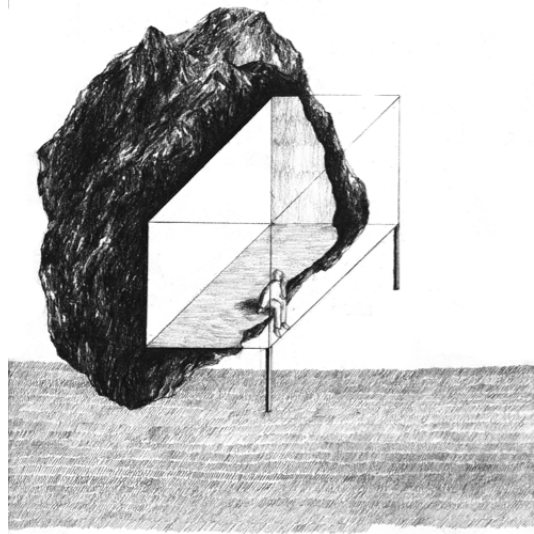

En bolig hvor det er nivå-, materialforskjeller, små nisjer og avlukker som henger sammen av et omsluttende uterom.

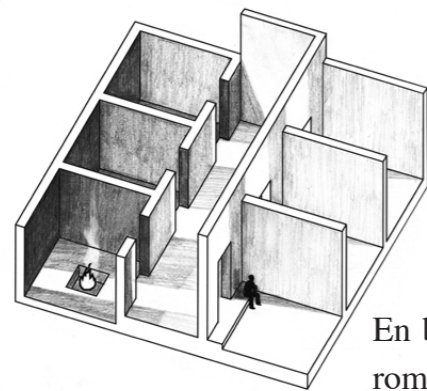
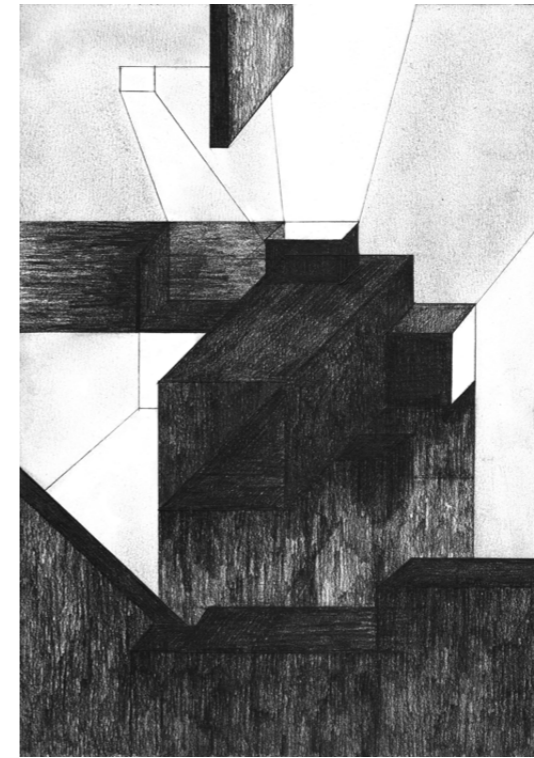
Mostanden er material- og klimaforskjeller
Spillerommet er funksjonsplassering

hula

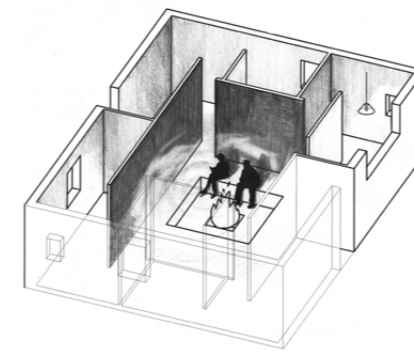
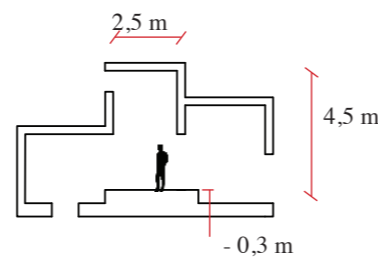
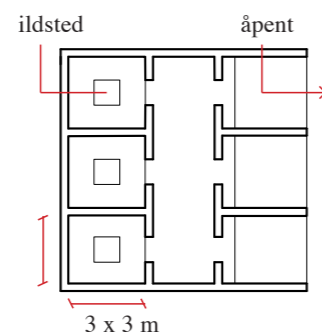

kjernen

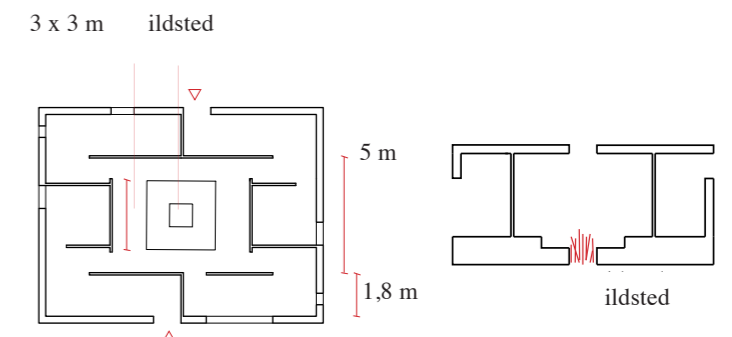
En bolig med tre mørke rom og tre lyse rom. De mørke rommene har et ildsted i senter. De lyse rommene er åpne utover.

Mostanden er bestemte romlige karakterer
Spillerrommet er funksjonsplassering og romlig str.

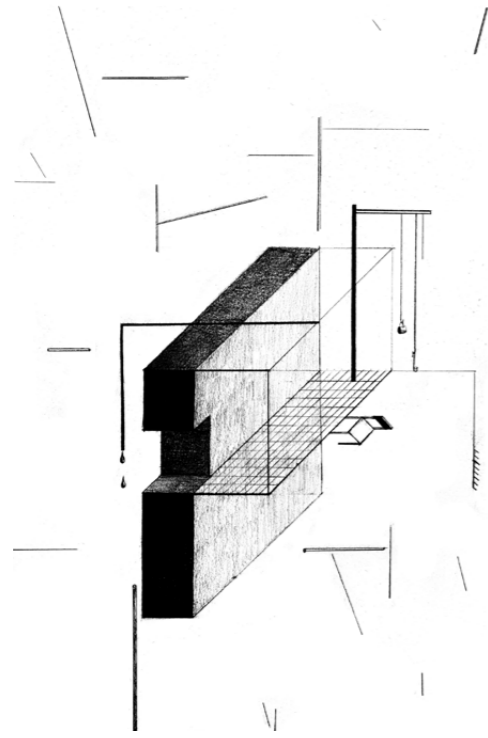
En bolig med en kjerne med et ildsted og uten elektrisitet. Boligens øvrige rom plasseres rundt kjernen. Disse har både elektrisitet og en relasjon ut mot omverdenen.

Mostanden er sentrering og mangel på strøm
Spillerrommet er funksjonsplassering rundt kjernen

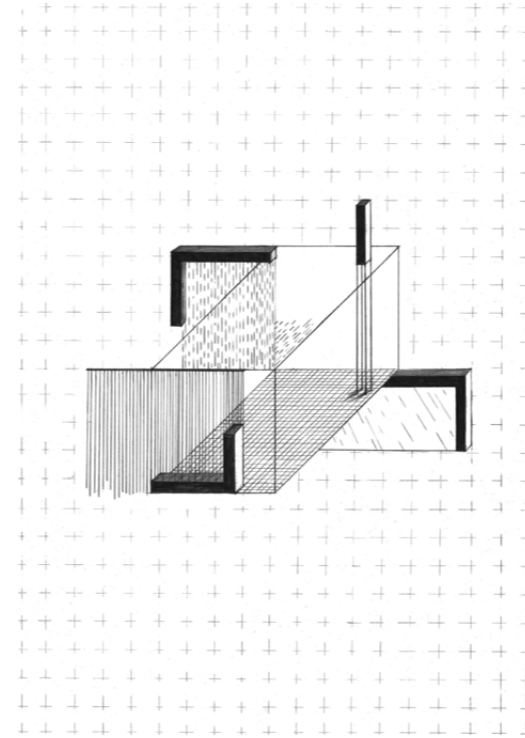

Introvert / åpen

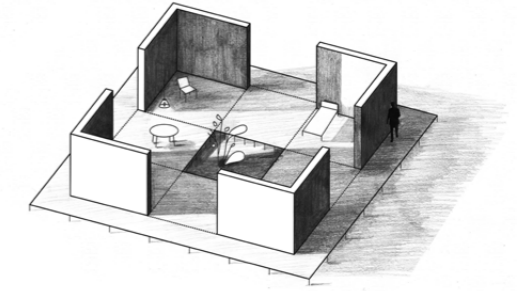
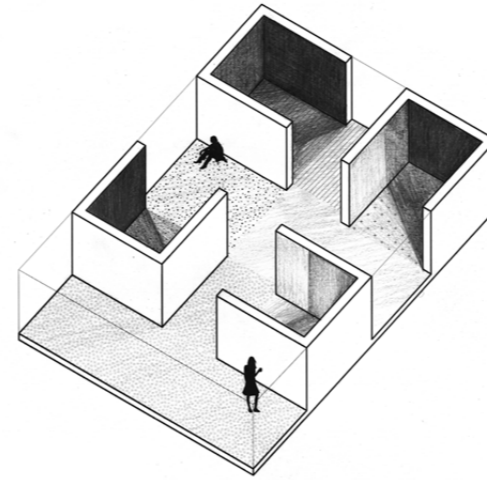
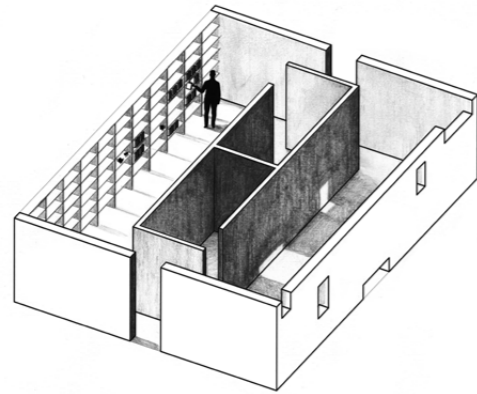
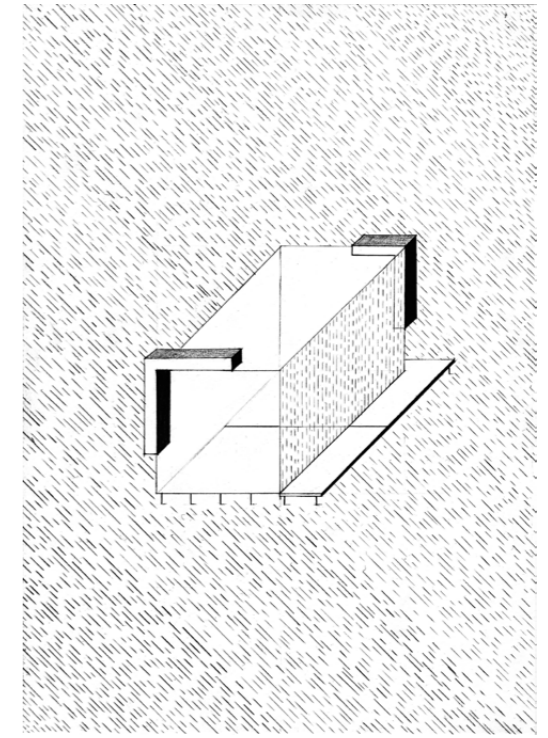
struktur

værelsene

senteret

En tosidig bolig med en aktiv side og passiv side. Den aktive siden er en struktur man endrer med egne eiendeler. Den passive siden er en lukket del av boligen. To våtrom skiller disse to sidene.

Uspesifiserte, delvis lukkede rom som møtes på en åpen og uspesifisert måte. Gardiner, skyvedører eller individuelle ordninger kan enkelt endre sammenhengen mellom gangsone og rom.

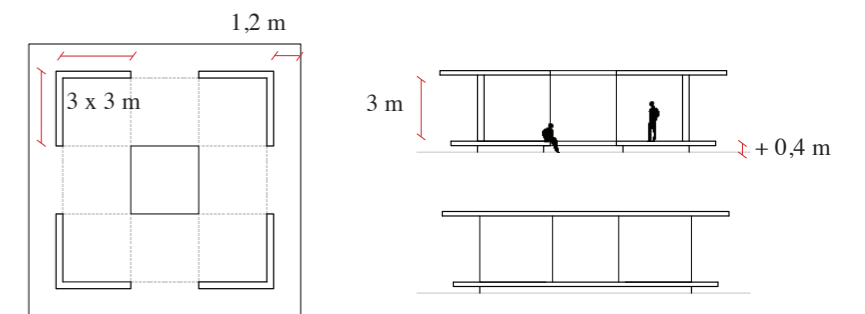
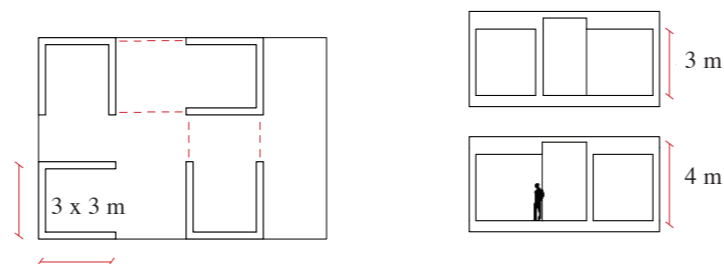
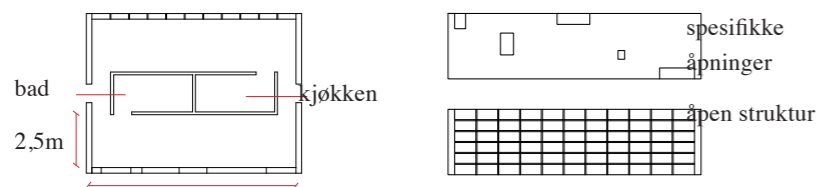
En bolig med definerte hjørner med våtrom/vask, et nedsenket sentralt uterom og en omsluttende gangsone.

Mostanden er
Spillerrommet er

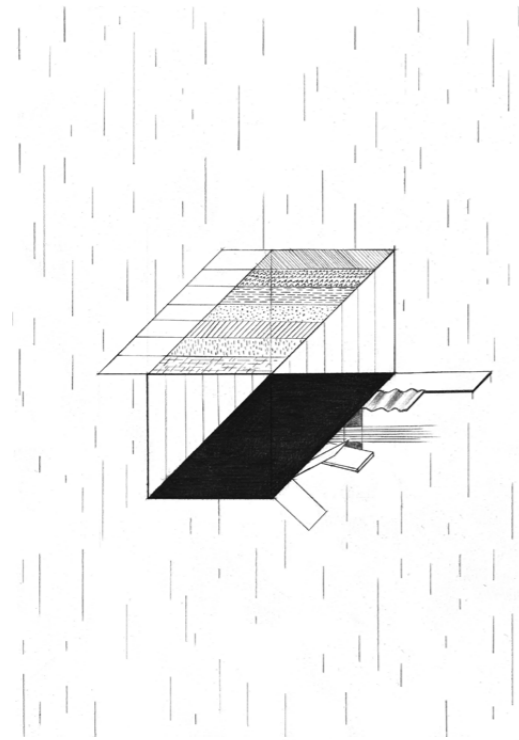
kravet om påvirkning
muligheten til endring

Mostanden er den uferdige romlige sammenhengen
Spillerrommet er mulighet til endring med stor virkning

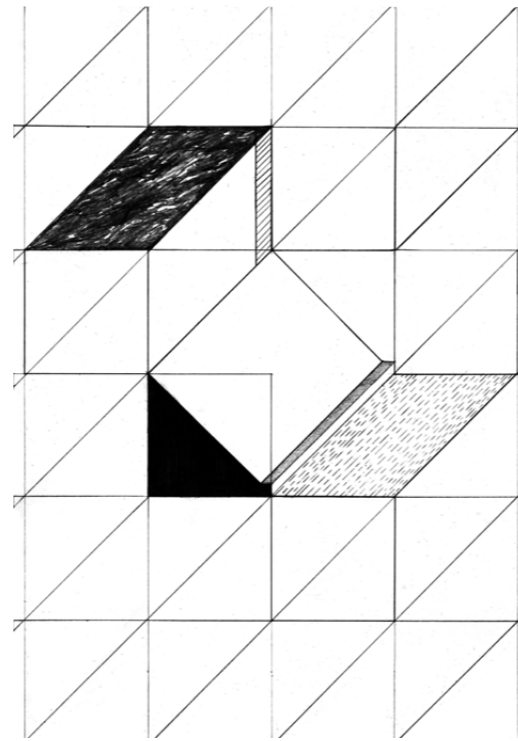
Mostanden er åpenheten mellom de fire hjørnene
Spillerrommet er rommenes størrelse og sammenheng

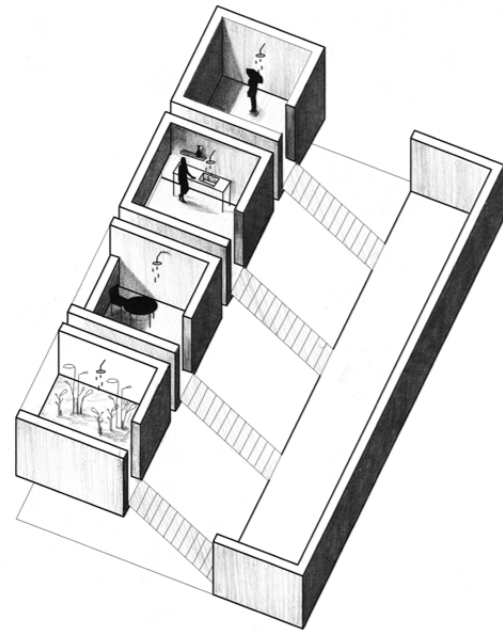
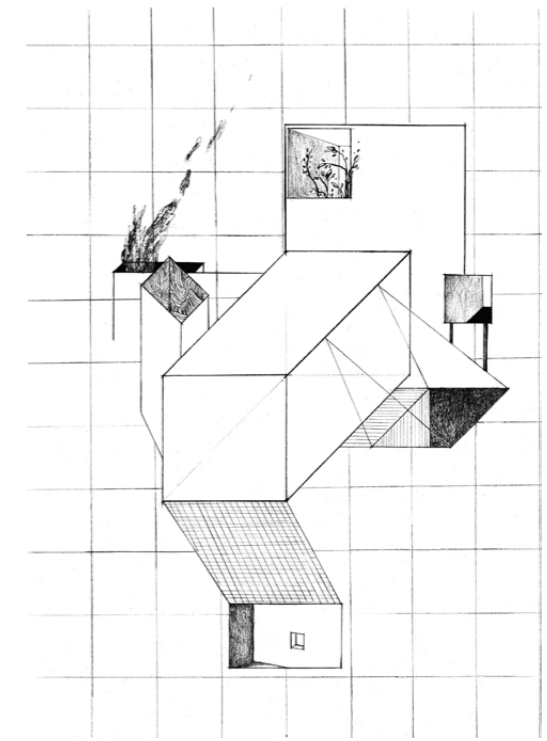
avstikker

trappa

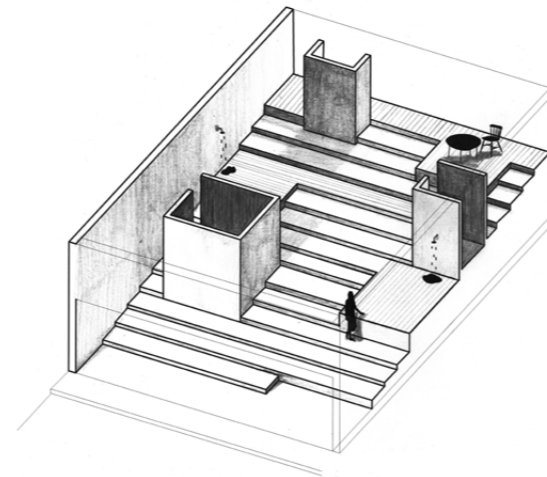
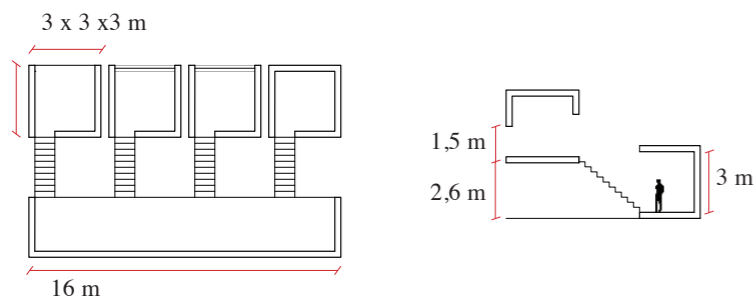

stigen

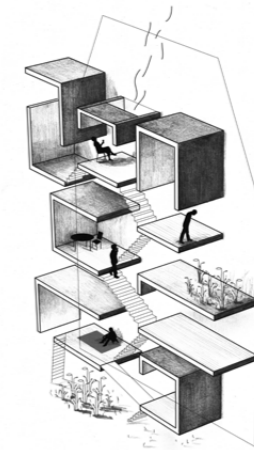
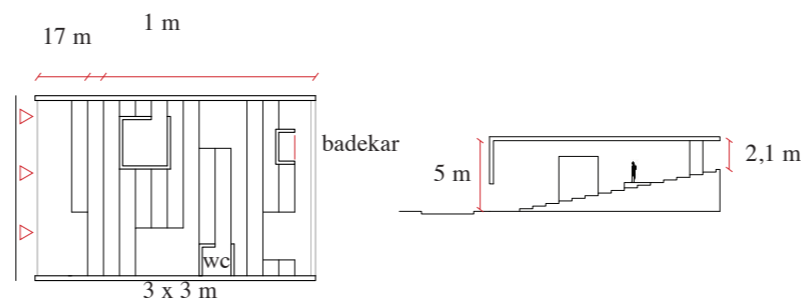
Et langt, smalt fellesrom hvor det er fire rom som kobler seg på. De fire rommene har lik størrelse (3x3x3m), men har forskjellige vinduer og relasjon utover. Alle fem rom har vanntilførsel.

Mostanden er den strenge oppdelingen av rom/funksjoner
Spillerommet er de likeverdige rommene

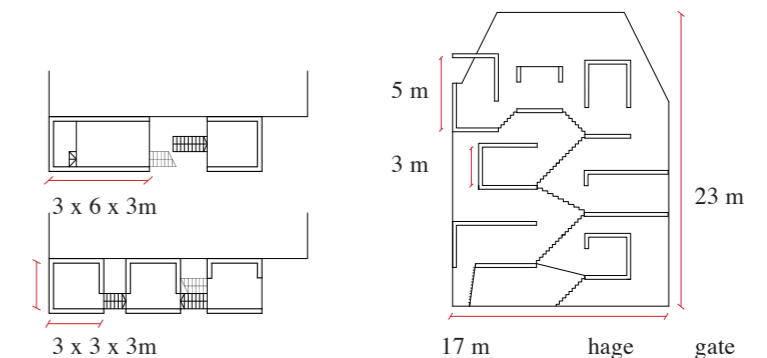
En bolig som er en trapp. Det er en konstant vertikal bevegelse med begrenset tilgang på større flater. Inntrinnene er på 1m. Rommets høyde varierer når trappa stiger.

Mostanden er begrenset tilgang på større flater
Spillerommet er noen gitte flater og våtrom

En bolig hvor hvert eneste rom knyttes sammen av en trapp. For å komme seg til et annet sted i boligen, må man begi seg ut på en vertikal reise for å nå sitt mål.

Motstanden er at all bevegelse skjer via en trapp
Spillerommet er funksjonsplassering og rekkefølge

3

Hvordan bruke boligens motstand i en bygårdssituasjon og i det nære byrommet?

Brattøra

Midtbyen

Nidelva

Nedre Bakklandet

Møllenberg

Festningsskogen

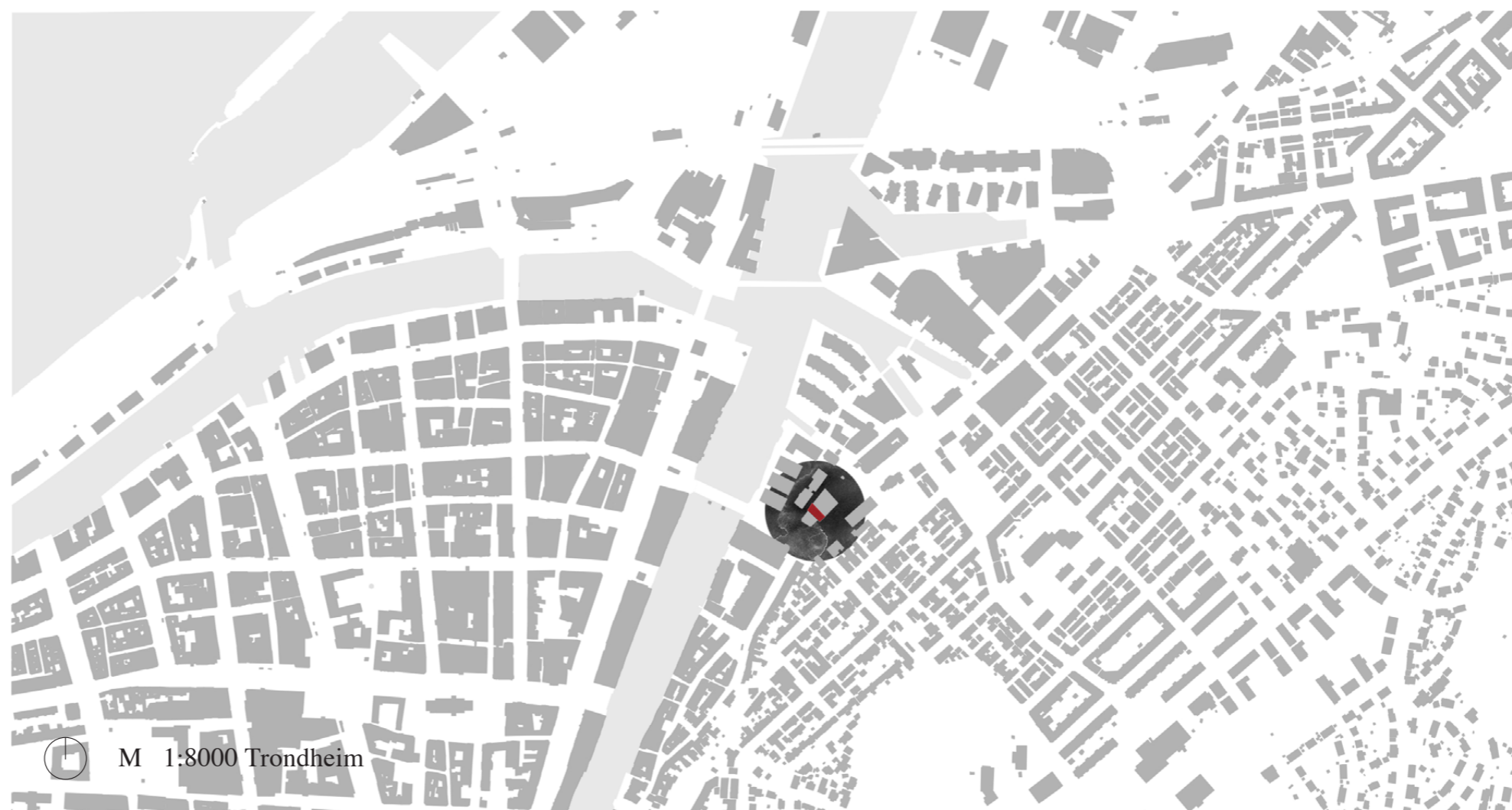
Rosenborg / Øvre Singsaker

Motstand og kontekst

En bolig eksisterer alltid i en kontekst. Ved å ta for seg et sted som finnes i den fysiske verden kan motstand bli en metode som håndterer flere lag av boligen. Overgangen fra fortau til dørmatte. Lysforhold. Eksisterende bebyggelse. Lyd. Trafikk og bevegelse. Dette er de iboende egenskapene et hvert sted har. Men hvordan møte disse gitte faktorene? Hva kan metoden «motstand» generer utenfor hver enkelt boenhet? Kan boligen bli sterkere i sitt konsept ved at dens kontekst håndteres i trå med boligens bruk av et motstandsprinsipp?

Bygård i Trondheim

En leilighet står enslig sammen med mange andre leiligheter. Det kan være hyppige vekslinger mellom hvem som bor der og hvilket hjem de skaper i de gitte rammene leiligheten står for. En leilighet er taus og kommer uten bruksanvining. Hvordan utforme en bygård på et sted, i Trondheim som bruker motstand som et grep i tolkningen av både den enkelte boenheten og av den nære bykonteksten?

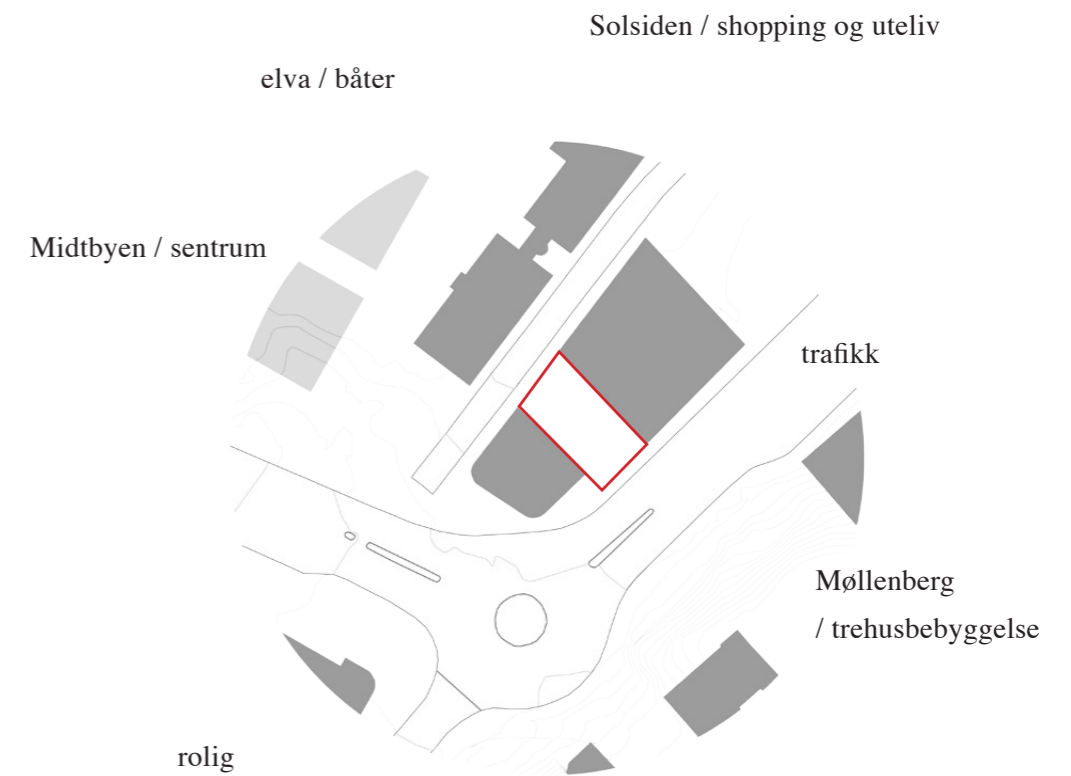
3 eksperiment

3 av de 11 konseptene på nivå 2 ble med videre til nivå 3. Disse tre konseptene skulle hver og én tolke det utvalgte stedet gjennom å bruke motstanden som metode. Målet var å introdusere et hovedgrep for håndteringen av byrommet og forholdet innad i bygården. Hva tilbyr bygården som et byrom? Hvordan beveger man seg i bygården? Hvordan tilpasses hvert boligkonsept til bygårdssituasjonen?

Stedet

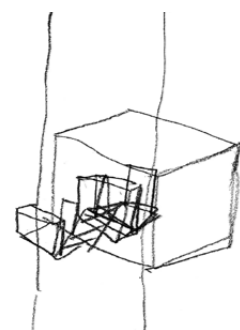
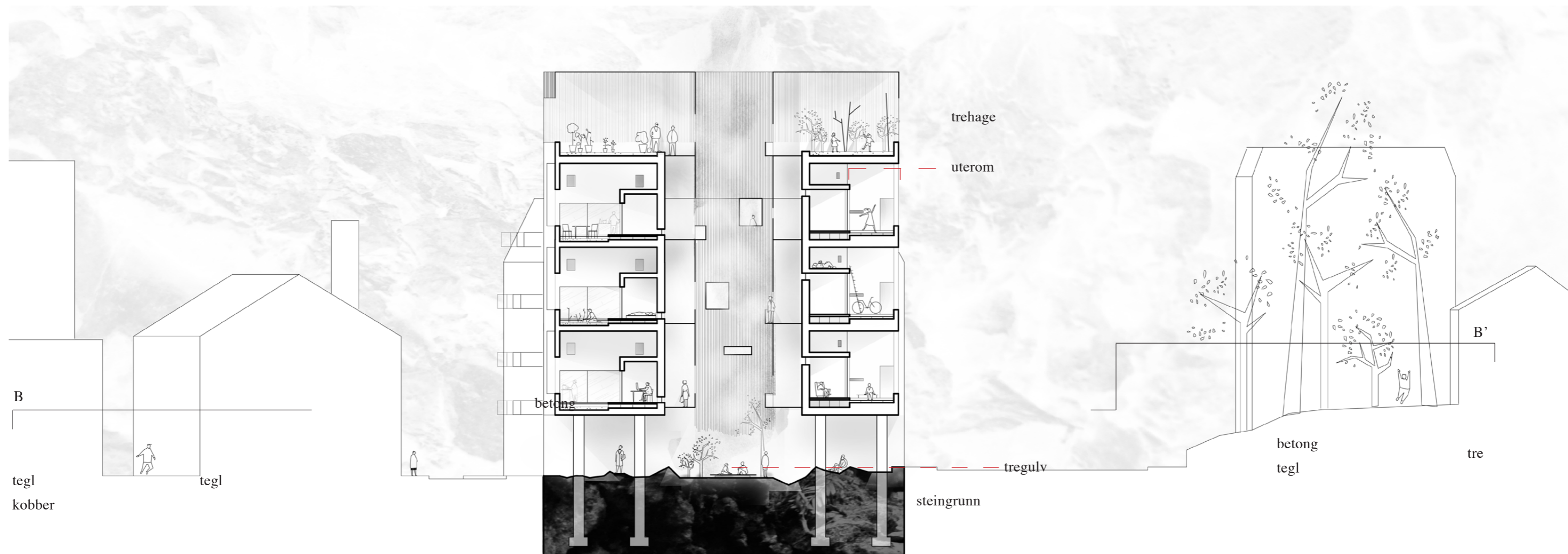
By: Trondheim
Område: Nedre Bakklandet
Adresse: Verftsgata 1

Det utvalgte stedet er en mellomrom som per dags dato er fylt av en midlertidig brakkestruktur. Rommet blir definert av to høyde bygårder, i nord og sør, og av to ulike gateløp, i øst og vest. Det er mange faktorer og inntrykk som blandes sammen til dette byrommet som jeg nå skal plassere en bygård inn i. Det er stedets åpenhet og mylder som er spennende for oppgaven. Hvilke kvaliteter og egenskaper kan hver bygård ta i bruk?

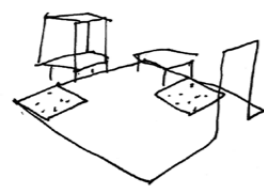

byggelse og frisør, butikk

Hagen

en ramme hvor noe skjer innenfor

flere steder i samme rom

I «Hagen» er målet at man til en hver tid forstår at man befinner seg i en helhet. Alle dine gjøremål og hendelser i ditt liv, eksisterer ved siden av og i sammenheng med den helheten du befinner deg i.

Underlaget i bygården er av store steiner, grus og sand. Det er den del av gaterommet, men skiller seg betrakelig fra det. Ved å bevege deg over det ruglete underlaget kan du komme fram til en enkelt treflate og du oppdager et høyt rom som er definerte av en trestruktur som også er bygårdens trapperom.

Hver boenhet er gitt en uklimatisert betongramme hvor det er plassert klimatiserte enkelt rom inn i. Boligens hovedrom er et uterom. Du må alltid bevege seg gjennom dette uterommet for å gå mellom to rom.

- 1 asfalt
- 2 grus
- 3 steinheller
- 4 kratt, gress, busker og trær

- I grus og stein / en overgang fra
fortau til stein
- II stein
- III betong

A

1

3

4

I

II

III

1

4

2.-4.etasje /
2 boenheter pr etg

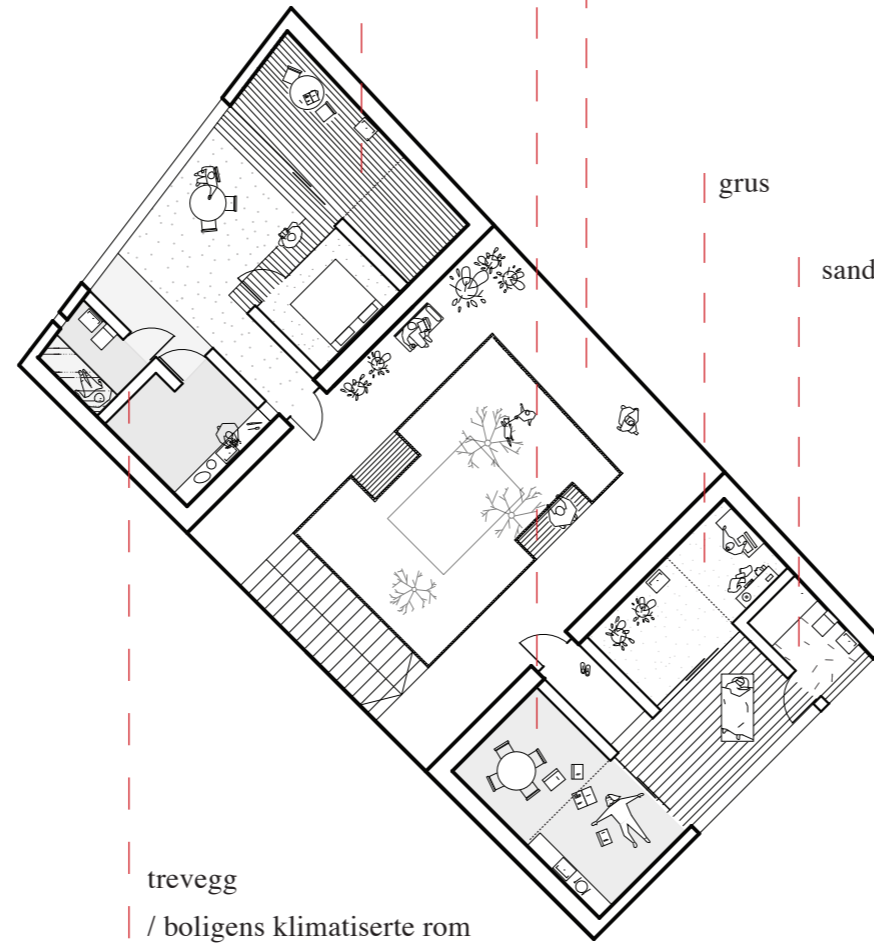
| tregulv, -vegger og -tak

| betong

| trestruktur

| grus

| sand

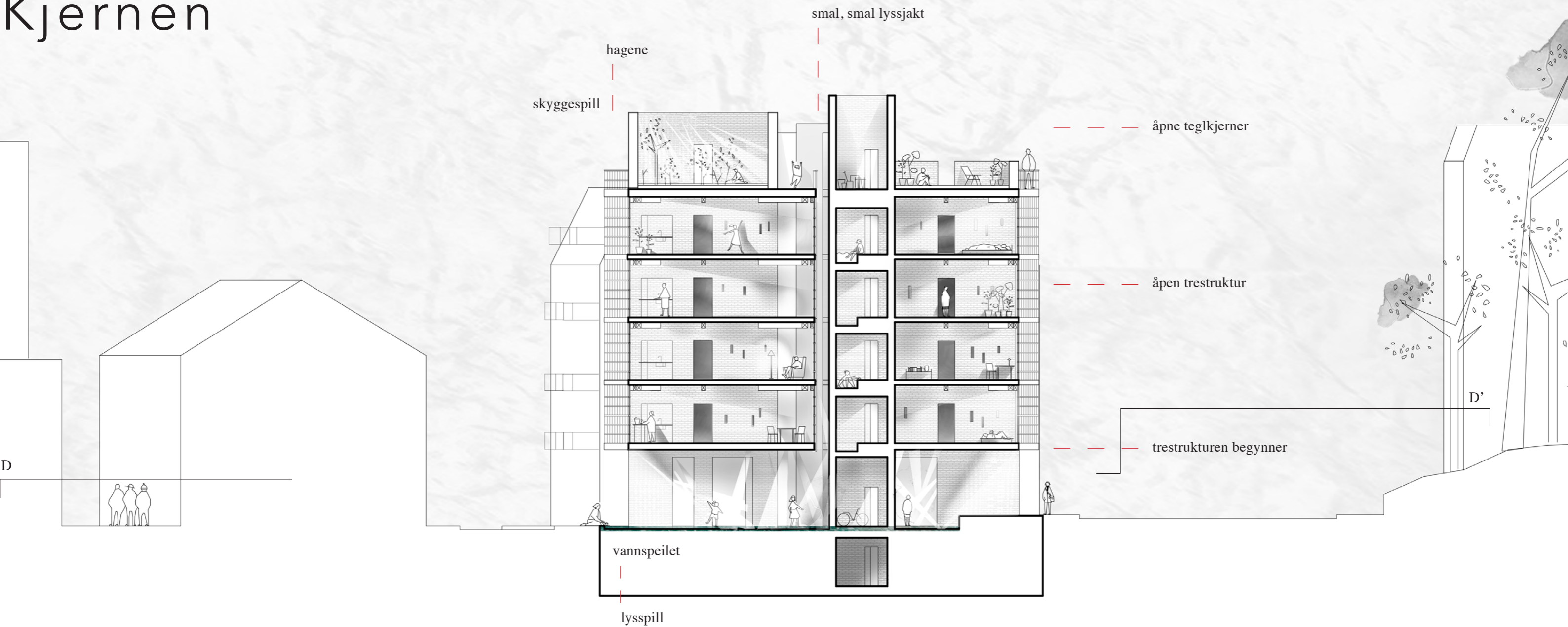
| trevegg

| / boligens klimatiserte rom

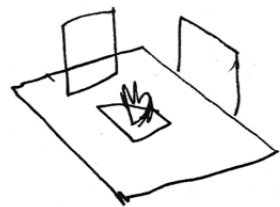
betongvegg

/den uklimatisert rammen for boligen

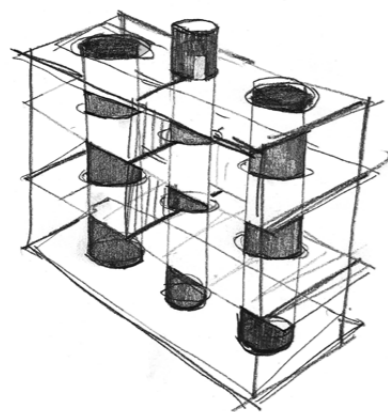
Kjernen

SNITT C-C' M 1:200

et ildsted i fokus

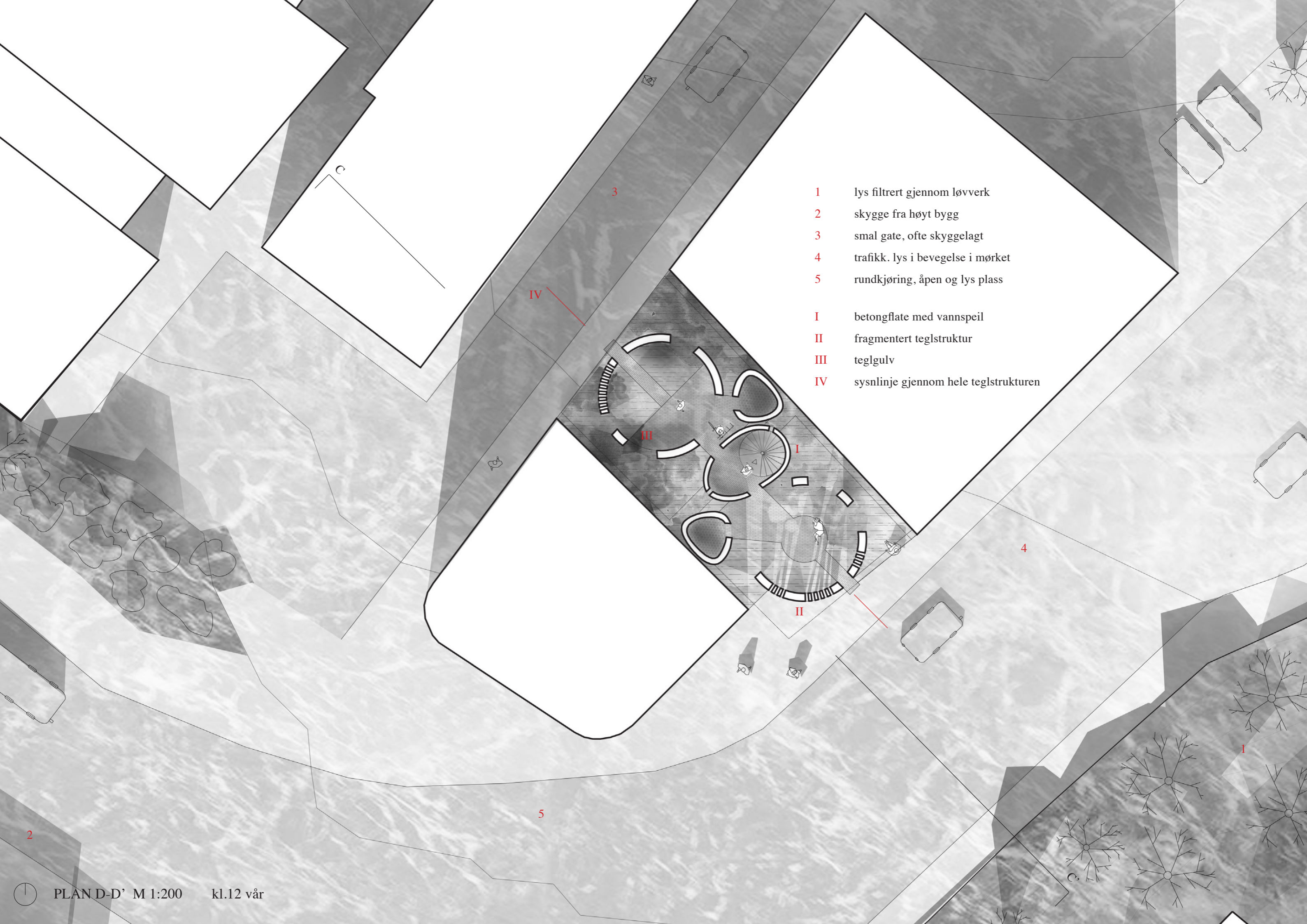

mørke kjerner som formgivende prinsipp

I «Kjernen» er målet å redefinere fokuset i boligen, skape et omdreiningspunkt som åpner opp for spørsmål knyttet til hvordan tilværelsen prioriteres.

Bygården består av fem tegltårn. 2 store og 3 små. I disse kjernene er det ulike fokus. Et trapetårn, to badestårn og to ildtårn. På bakkenivå er det et vannspeil som reflekterer lys og mørke. Det kaster lyset rundt mellom gulvet, taket og de fragmenterte teglveggene. På taket er teglkjernene blitt til sandhager hvor lyset lar plantene vokse.

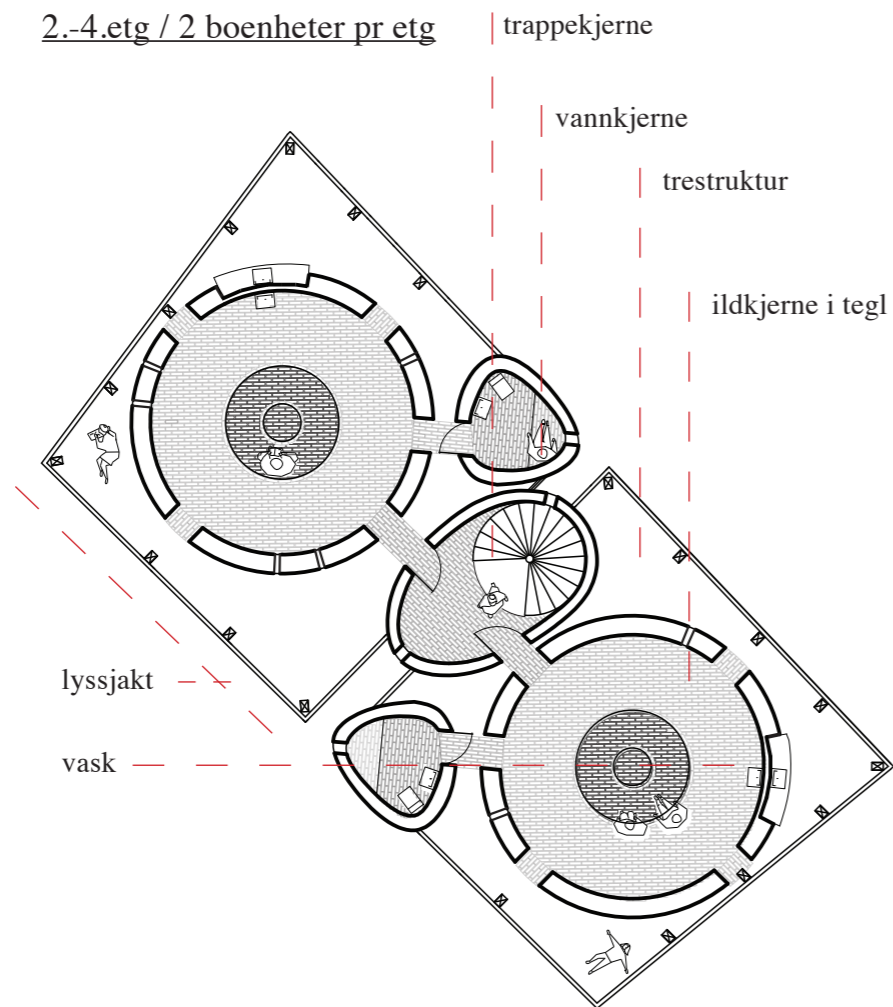
Hver boenhet sentrerer seg rundt en mørk ildkjerner. Her er det ingen strøm. Dette rommet har et sterkt fokus mot ildstedet. Du er ikke i sentrum. Rundt teglkjernen fester en trestruktur seg på. Disse to strukturene møtes og lager rare mellomrom som flyter ut i ingenting. Her ute er finnes ikke fokus, alt bare flyter utover, bort fra deg.

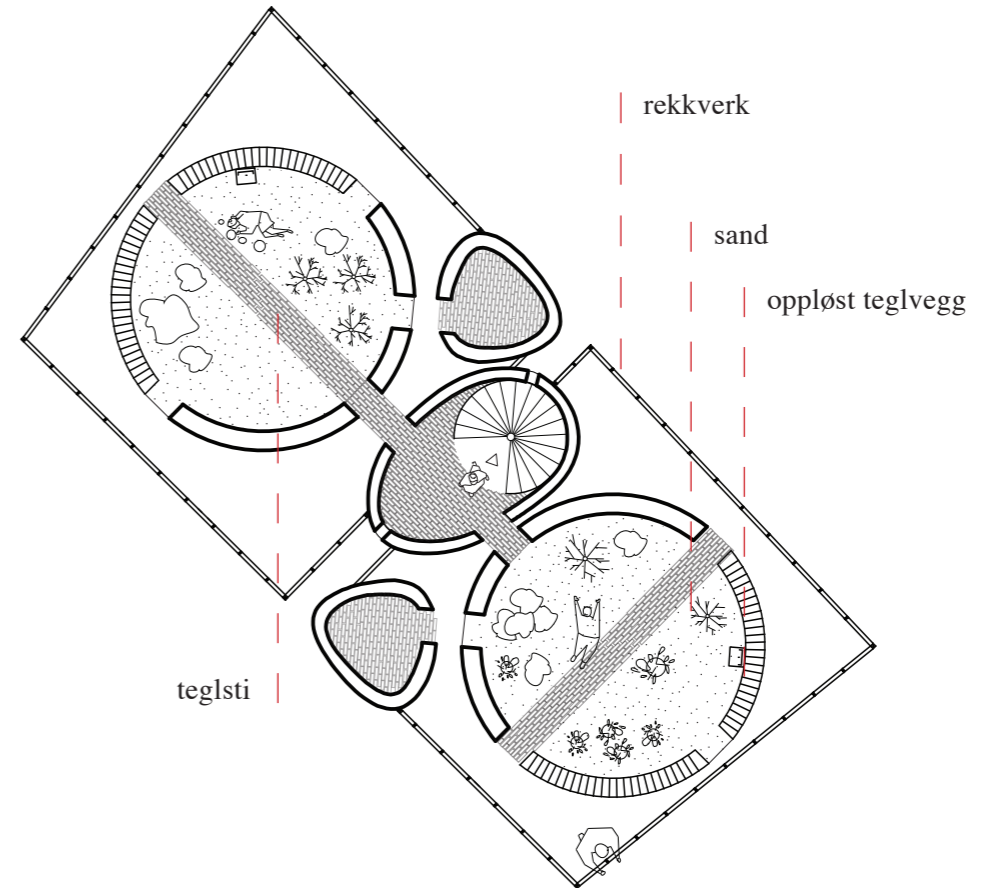
- 1 lys filtrert gjennom løvverk
- 2 skygge fra høyt bygg
- 3 smal gate, ofte skyggelagt
- 4 trafikk. lys i bevegelse i mørket
- 5 rundkjøring, åpen og lys plass

- I betongflate med vannspeil
- II fragmentert teglstruktur
- III teglgulv
- IV sysnlinje gjennom hele teglstrukturen

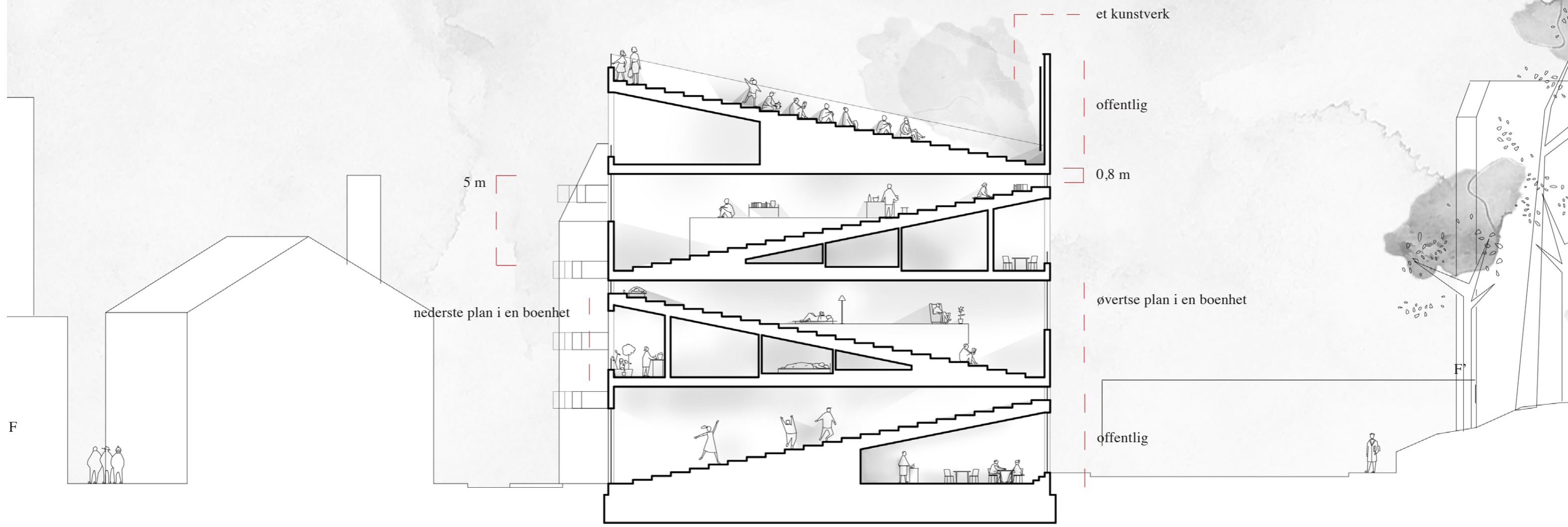
2.-4.etg / 2 boenheter pr etg

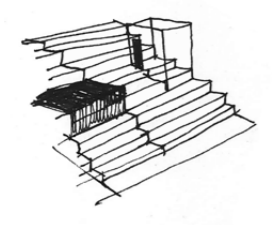
5.etg / takplan

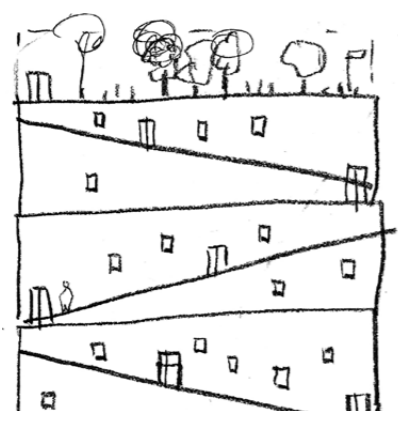
Trappa

SNITT E-E' M 1:200

å bo i en trapp

å bo sammen med mange andre langs en trapp

I «Trappa» er målet å vekke tanker rundt objekt og mennesket. Hvordan vi opplever ting endres i det man ikke har en sammenhengende flate å sette dem på. Forholdet mellom deg og tingene du har utfordres, samt relasjonen mellom tingene i seg selv. Hva skjer med stolen hvis bordet må plasseres 20cm høyere opp?

Bygården består av to store betongskiver som deler stedet i tre. På bakkenivå lager dette mindre bygulvet filtreres inn i. I bygården er bevegelsen oppover en langsom reise. Hvert trinn tar minst to steg å utføre. Det er ingen snarveier for å komme til toppen hvor et stort muralt kunstverk venter.

Hver boenhet er 2,5 - 3m bred og strekker seg fra en gate til den andre. Boligen består av to romlige sammenhenger. Det er det store åpne rommet som beveger seg oppover og det mer intime dalende gangen under trappen. Det er få og begrensede flater i boligen.

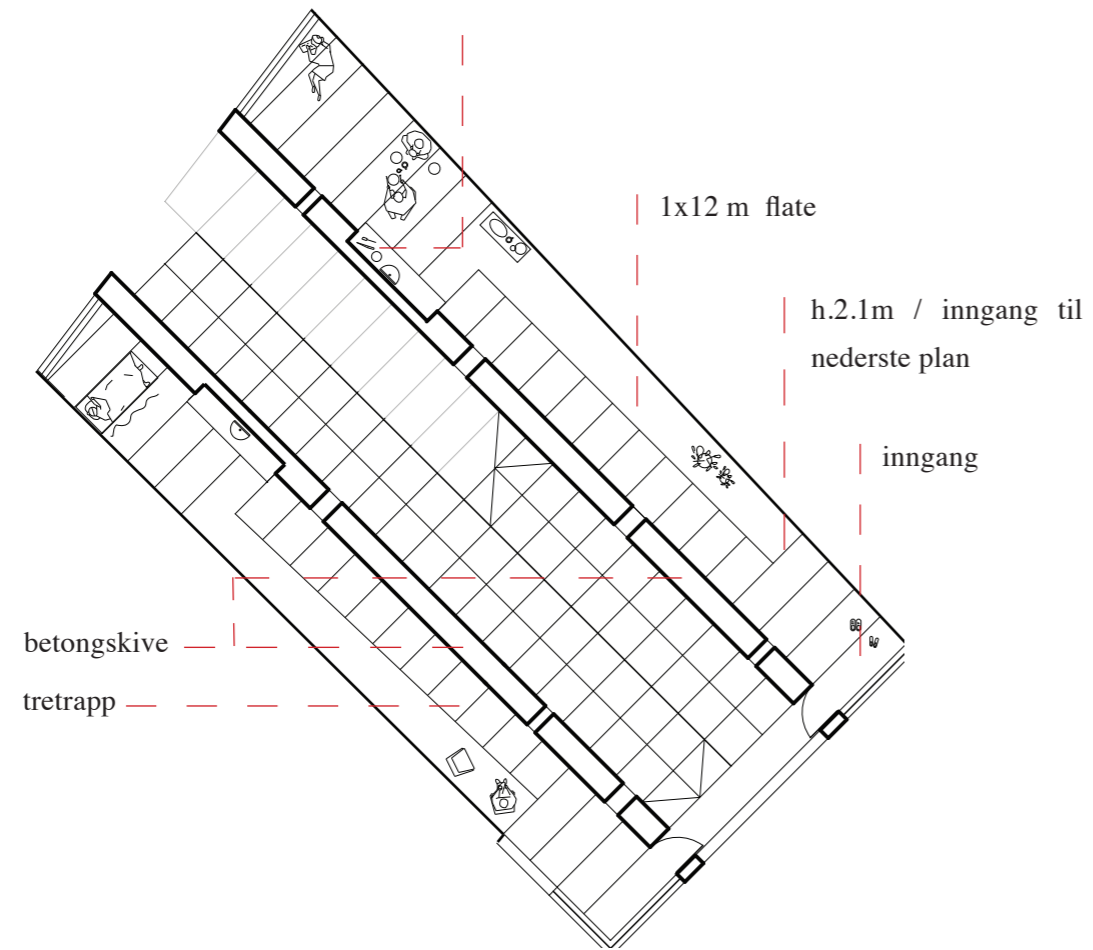
- 1 Adressaavisa
- 2 næringslokaler
- 3 bolig/leiligheter
- 4 busstopp

- I gjennomgang
- II offentlige rom / butikk /galleri / bøker
- III trappa opp i bygården

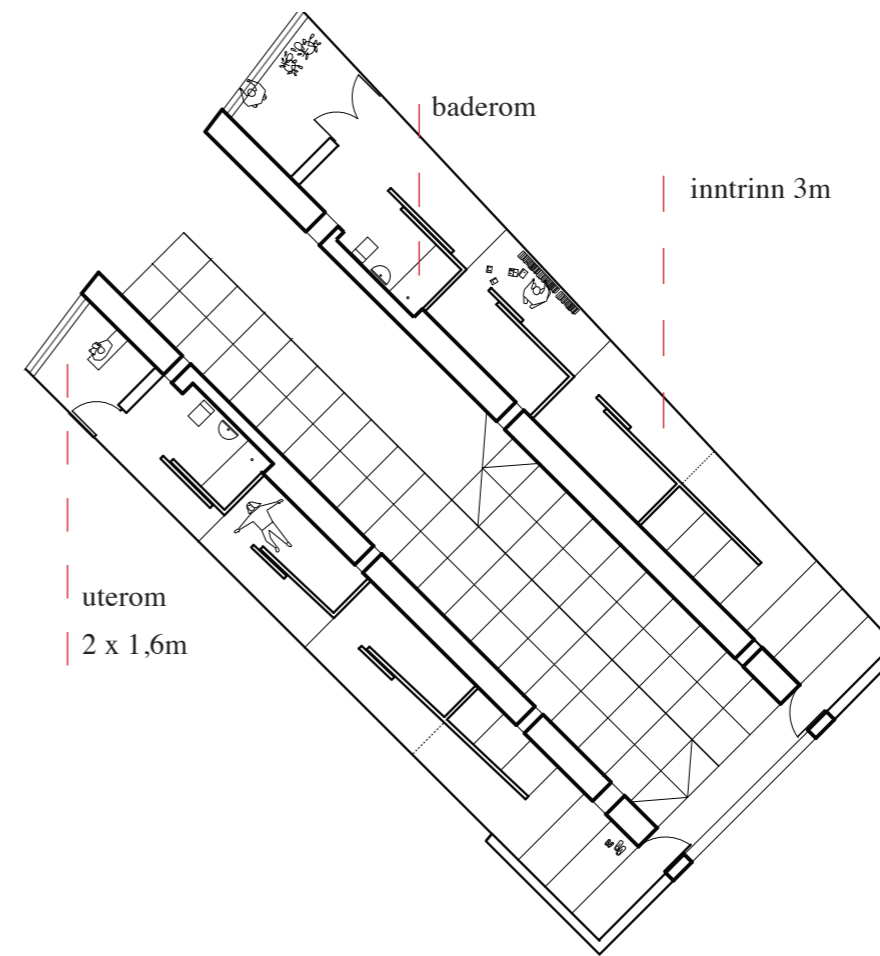
2/3

2/3

Øverste plan i en boenhet

Nederste plan i en boenhet

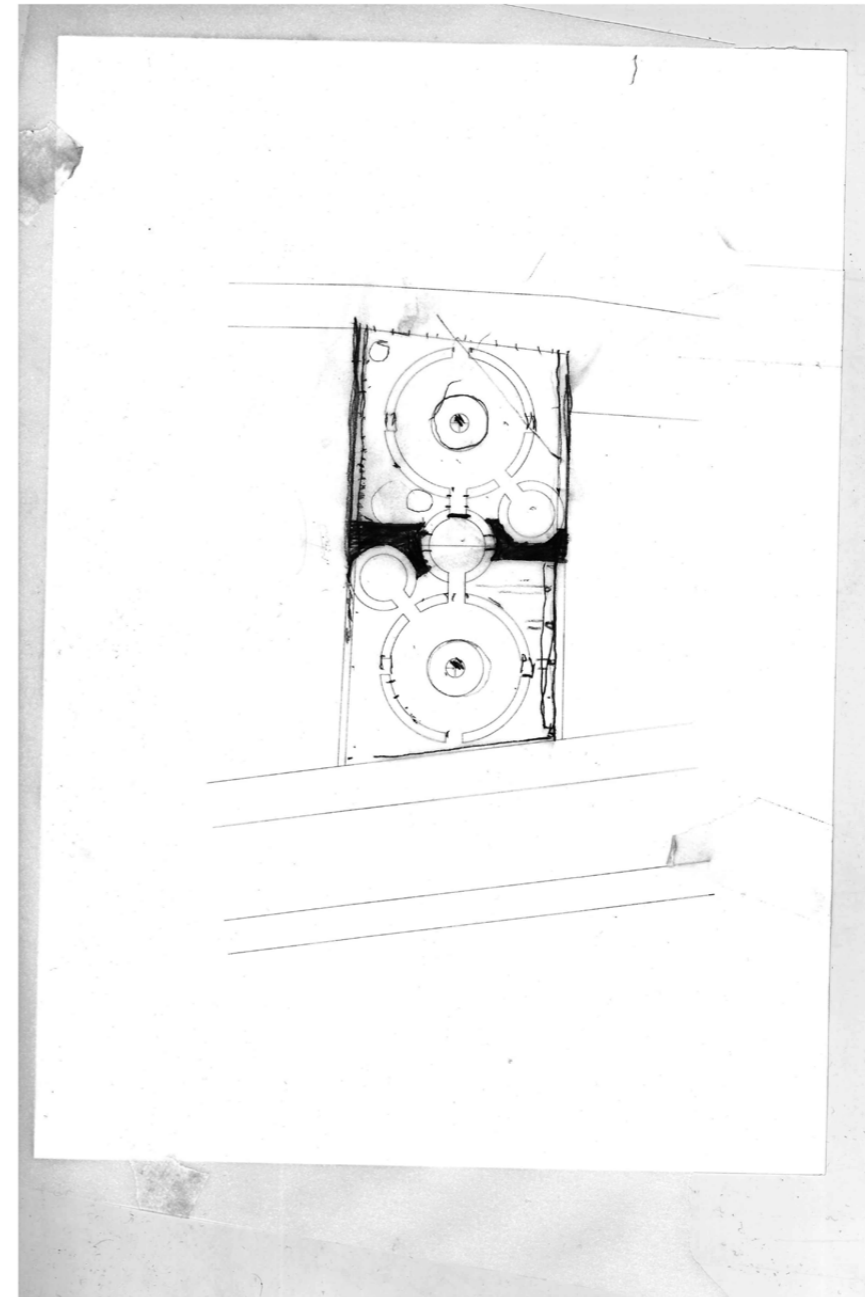

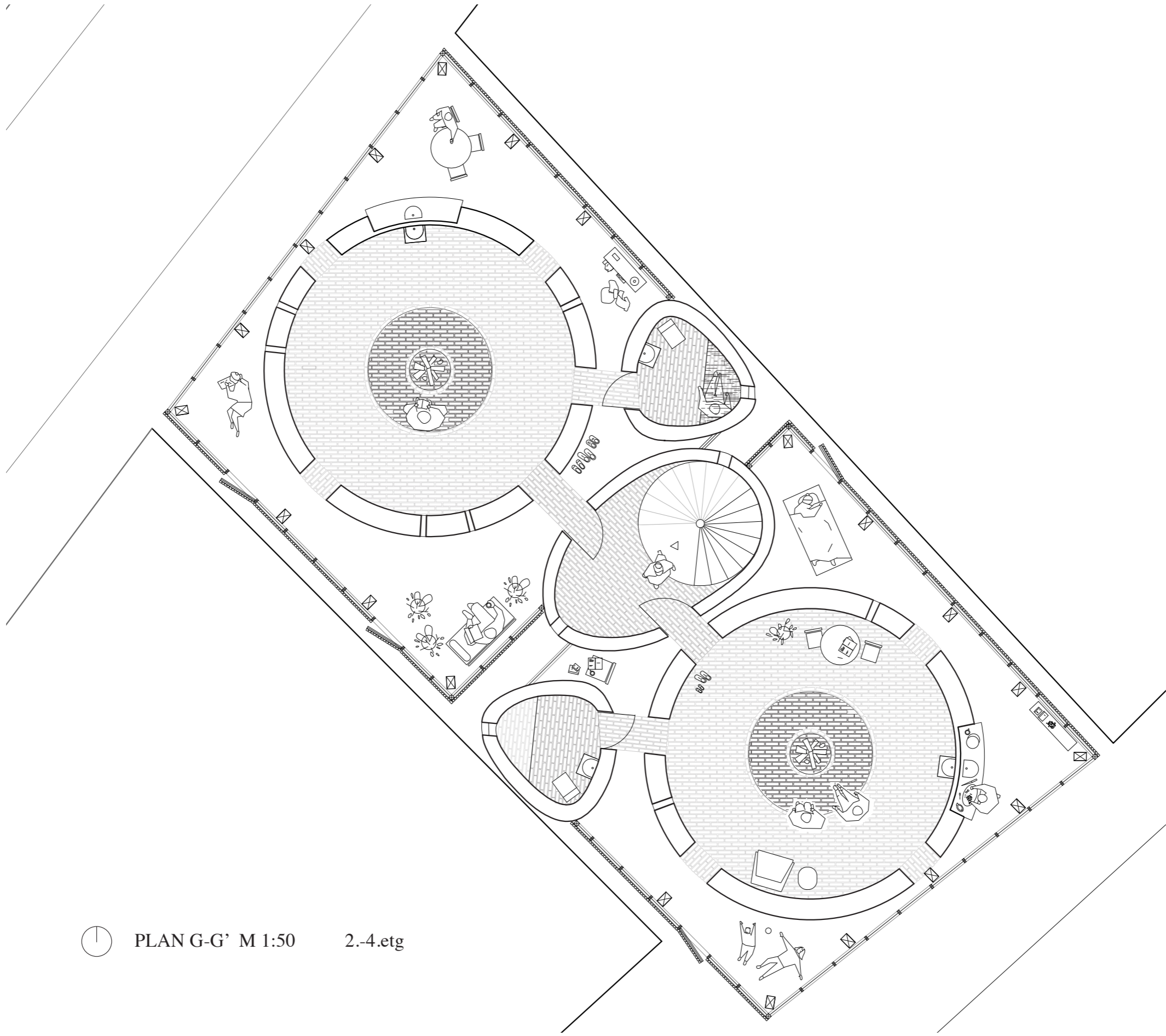
4

Hva er motstanden i boligen?

På nivå 1 og 2 vises et arbeid med motstand i konseptuelle modeller og foto. Disse er lette å vise til, men kanskje vanskelig å leve seg inn i som reelle rom man bor i. I min problemstilling mister de sin gyldighet hvis de ikke kan overføres til faktiske rom i en boligkontekst.

På dette nivået ønsket jeg å finne ut av og påpeke hva som var fundamentalt for motstanden og hva som var faktorer man kunne justere på. Gjennom å gå dypere inn i «Kjernen» prøvde jeg å finne de arkitektoniske svarene på motstanden jeg startet med. Hvor er motstanden og hva gjør at den blir fullført som konsept, eventuelt hva er det som hindrer den i å fremstå som en motstand? Kan jeg påpeke de form- og materialvalgene som gjør at motstanden forblir i boligen?

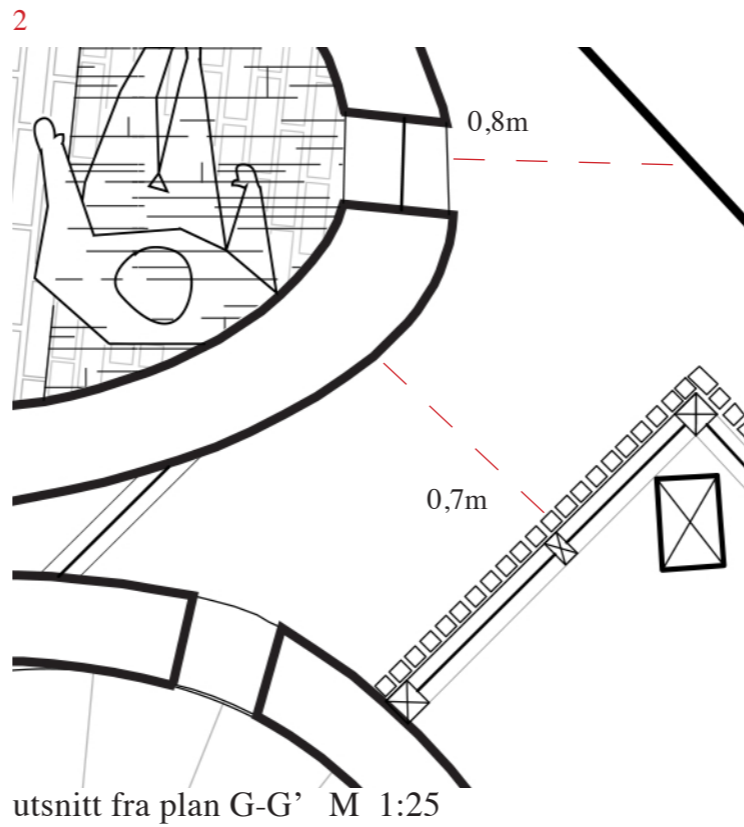
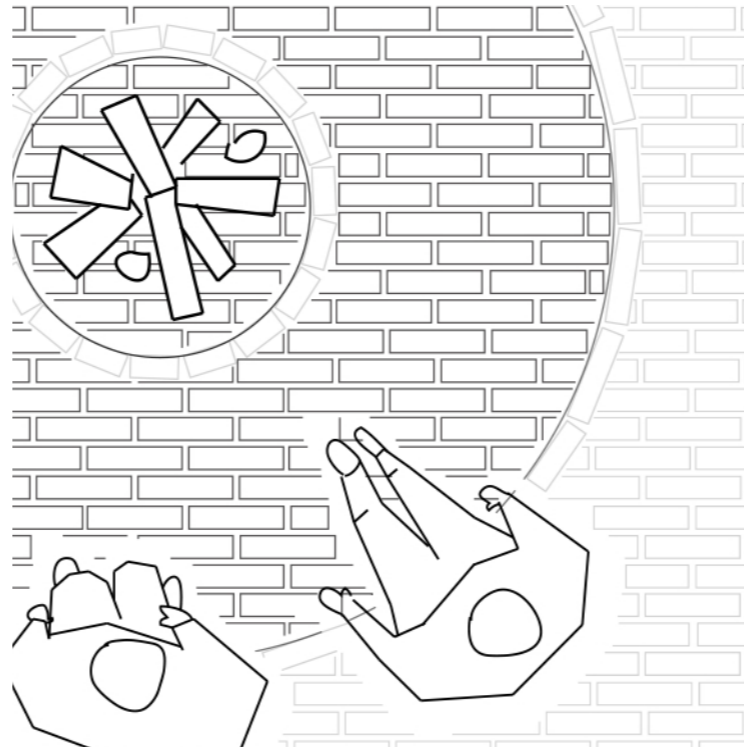

PLAN G-G' M 1:50

2.-4.etg

De ubrukelige rommene

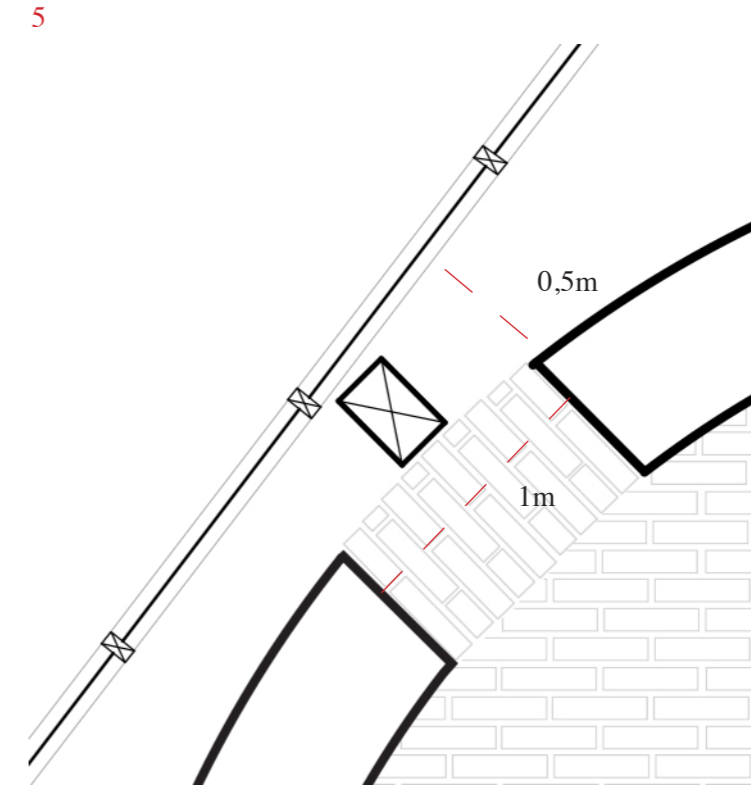
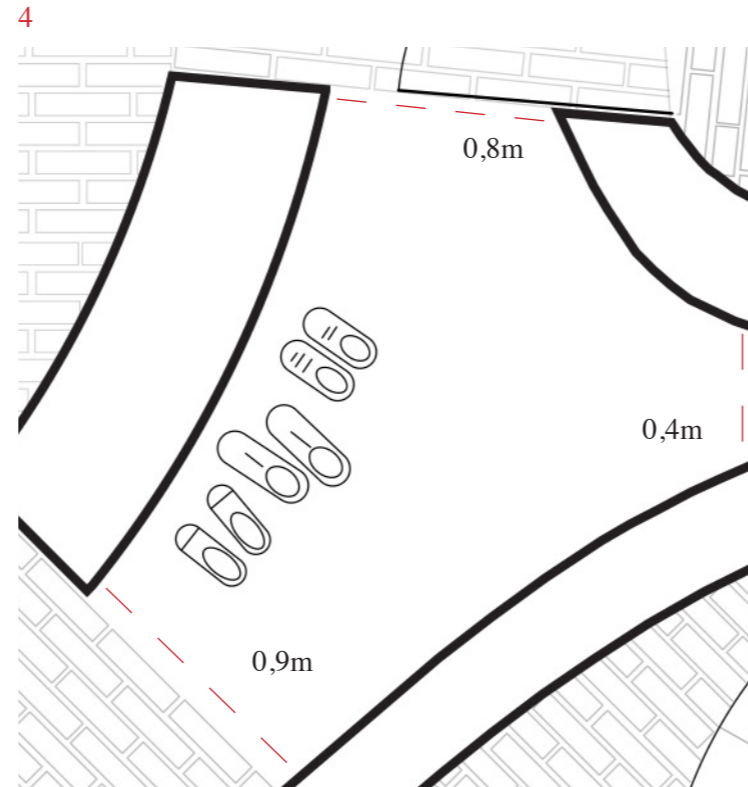
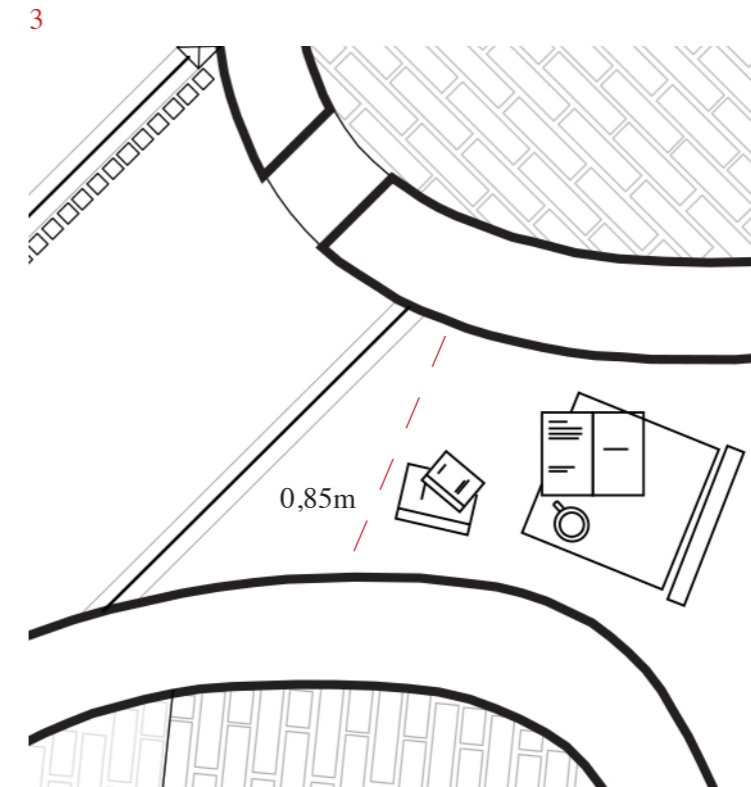
Disse rommene er utilgjengelige og vanskelig å ta i bruk. Men de er der, og de er viktige. Det er i disse rommene hvor tomrommet eksisterer. Det tomrommet fantasien kan ta i bruk, for den uforventede bruken. Setter man en kopp der, eller et familiefoto, eller lagrer ved eller lar støvkaniner samle seg?

Kjernen og ikke-kjernen

Denne boligen er sentrert rundt et ildsted. Denne kjernen er altomfattende og den består av en tung, mørk, tegl. Rundt det kosmoset som lages der inne, er en lettere, lysere trekonstruksjon. Disse to strukturene har vidt ulike karakterer og vil appellere til forskjellige typer mennesker og hvordan de ønsker å utføre det daglige livet.

Fokuset innover mot ilden er suggererende og kraftig. Alt som skjer i dette rommet handler om forholdet til dets senter. Utenfor de tykke teglveggene derimot flyter sonene over i hverandre. Det er mellomrommene som lager følelsen av kontinuitet og sammenheng.

SNITT H-H' M 1:50

Fasadecollage i Verftsgata M 1:500 Gateløpet består boliger og smånæring. Både høy og lav bebyggelse.

En betraktning

Jeg tok utgangspunkt i en følelse. Ikke i den faktabaserte kunnskapen, men betraktningen. Rundt meg kjente jeg en følelse av søken, at i en folkefylt verden og i et samfunn preget av stadige skifter ønsker fortsatt folk å tydeliggjøre sine liv. Denne søken kan komme til uttrykk i ulike former, men behovet er det samme. Det er et grunnleggende behov for å oppleve sitt liv som meningsfullt og for å se sitt liv som noe eget. Er denne letingen etter det idiosynkratiske en reaksjon på vårt samfunn og levesett? Er det noe ved hvordan vi lever som gir oss følelsen av meningsløshet? Hvorfor søker vi betydning og hva sier dette om vår kultur?

Dette var mine personlige betraktninger, men likefullt utgangspunktet for det som skulle bli arbeidet mitt. "Hvordan utforme boliger som inviterer til en individuell tolkning?". Som en gryende fagperson tok jeg meg selv i å redusere dagens boliger, spesielt dagens leiligheter, til "et firkantet rom med hvite gipsvegger, parkett og en effektiv baderomsløsning". Jeg forstod at min reduksjon handlet om at jeg oppfattet alle disse nye, flotte og hvite leilighetene som et resultat av vår tid, og som noe ga grobunn for denne søken etter det individuelle i tilværelsen. Ønsket var derfor å undersøke hva som er med på å gi mening til våre omgivelser og da spesielt boligen. En bolig vil alltid ha en betydning, men hvordan kan man bygge boliger som i større grad aktiviserer oss til å gi stedet mening, og imøtekommer denne søken etter egenheten?

"Ditt eget rom" ble en undersøkelse av oppfatningen om at det som gir oss motstand, øker vår lyst til å overvinne og er meningsskapende. Å møte motstand og reagere på den, gjør at vi opplever oss selv gjennom

hendelsen/situasjonen. Arkitektur kan legge til rette for slik hendelser.

Meningsfylte hendelser er de man husker. Å dra på hytta og måtte fryse i to timer før hytta blir god og varm. Sove i teltet og lage kaffe på bålet. Å oppdage en snarvei, men likevel gå den lange veien, fordi den er finere. Vi søker slik hendelser og de uttrykker et ønske om et aktivt møte med omverden.

Det er disse aktive møtene jeg mener at motstand i arkitekturen kan generere. De rommene hvor man får et lite dult, en invitasjon til å stoppe opp og se en gang til, tenke en gang til, og plutselig finne ut at, "jo ikveld har jeg lyst til å sove ute!".

Ved å finne de ubrukelige rommene hvor disse hendelsene oppstår ville jeg skape en aktiv bolig, med levede strukturer som gir rom for individuell tolkning. Oppgavens resultat er ikke et endelig svar på kritikken mot dagens boligbygging, men uttrykker et ønske om se å på de aspektene som jeg finner mangelfulle, det jeg opplever som gitte og passive strukturer som bidrar til det meningstomme, og bruke disse oppdagelsene konstruktivt i en ny undersøkelse av boligen.

